

RECULL DE PREMSA

14/04/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PREMSA

2

INTERNET

55

PREMSA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
12/04/14	SIGRID RAUSING, EDITORA I PROPIETÀRIA DE 'GRANTA' / ARA	7	1
12/04/14	HI HA MÉS LECTORS PERÒ LES VENDES CONTINUEN BAIXANT / ARA	8	2
12/04/14	MURDOCH: "TODOS HABLABAN DE ELLO, PERO NADIE ME DECÍA NADA" / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	10	1
12/04/14	NEIX IQUIOSC.CAT, EL QUIOSC VIRTUAL DE LES PUBLICACIONS EN CATALÀ / ARA	11	1
12/04/14	TANQUEN 13 CANALS MÉS A CATAL U NYA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	12	1
12/04/14	EL VICEPRESIDENTE DE UNIDAD EDITORIAL ASESORÓ A ITALIA EN LA PUJA POR LA ACEITERA / EL ECONOMISTA	13	1
12/04/14	EL PERIODISTA MANUEL CAMPO VIDAL CLOU LA SETMANA DE LA COMUNICACIÓ / EL MATI INDEPENDENT DE LLEIDA	14	1
12/04/14	UTECA ARREMETE CONTRA SORIA POR NO "ENMENDAR LOS ERRORES" DE ZAPATERO / EL ECONOMISTA	15	1
12/04/14	DENUNCIAN LA CESIÓN DE LA PUBLICIDAD DE TV3 / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	16	1
12/04/14	UTECA RESPONDE AL MINISTRO SORIA QUE SE PUEDEN SUBSANAR LOS ERRORES DE LA TDT SIN CERRAR CANALES / LA RAZON	17	1
12/04/14	PRISA CAE UN 6,4% EN BOLSA TRAS VENDER EL 3,7% DE MEDIASET / EL ECONOMISTA	18	1
12/04/14	EL CLUB SE DISCULPA ANTE LA PRENSA PERO NO DESCARTA DENUNCIAS / LA MAÑANA DIARIO DE PONENT	19	1
01/04/14	LA CAMBRA DE COMERÇ DE REUS CONVOCA ELS PREMIS A LA INTERNACIONALITZACIÓ 2014 / INDICADOR D'ECONOMIA	20	1
12/04/14	UNA INSPECCIÓ D'IVA AMENAÇA L'EQUILIBRI FINANCER DE LA CORPORACIÓ / ARA	21	1
12/04/14	«EL ERROR FORMAL ES DEL GOBIERNO NO DE LAS TV» / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	22	1
12/04/14	SORIA SE EQUIVOCARÁ SI NO IMPIDE EL CIERRE DE 9 CANALES / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	23	1
12/04/14	DUART INSISTEIX EN L'EXTERNALITZACIÓ / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	24	1
12/04/14	C'S I PPC DENUNCIEN LA FALTA DE PLURALISME POLÍTIC DE TV3 / DIARI DE GIRONA	25	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
12/04/14	LA ACADEMIA TV CONSIDERA QUE EL TANCAMENT DE 9 CANALS DE TDT REDUEIX LA PLURALITAT / REGIO 7	26	1
12/04/14	EL PP ADVIRTIÓ AL DIRECTOR DE LA TELEVISIÓ QUE DEBERÀ DIMITIR DE NO CAMBIAR / LA RAZON (ED. CATALUNYA)	27	1
12/04/14	EL CIERRE DE CANALES SUPONDRÁ DESPIDOS, DICEN LAS PRODUCTORAS / ABC (EDICION NACIONAL)	28	1
12/04/14	TDT PROPOSEN ALTERNATIVES AL TANCAMENT DELS CANALS / EL PUNT AVUI	29	1
12/04/14	ABSOLEN UN MOSSO D'UN DELICTE DE LESIONS A UN FOTÒGRAF / DIARI DE GIRONA	30	1
12/04/14	PRISA CIERRA LA VENTA DEL 3,69% DE MEDIASET ESPAÑA POR 121 MILLONES DE EUROS / CINCO DIAS	31	1
13/04/14	ELS 10 MANAMENTS DEL CIBERPERIODISTA / EL PERIODICO DE CATALUNYA(MES PERIODICO)	32	1
13/04/14	ELS 'TROLLS' A INTERNET TAMBÉ HO SÓN A LA VIDA REAL / ARA	33	2
13/04/14	NO TOTHOM VEU LA NOVA TELE, EL DEFENSOR DEL LECTOR Pep Collelldemont / EL PUNT AVUI	35	1
13/04/14	JAVIER MOLL, NATURAL DE ZARAGOZA Y LÍDER DEL GRUPO EDITORIAL PRENSA IBÉRICA, HA RELEVADO A JOSÉ MANUEL ENTRECANALES AL FRENTE DEL INSTITUTO DE LA EMPRESA FAMILIAR EL 'REY MIDAS' DE LA PRENSA REGIONAL / EL MUNDO (MERCADOS)	36	1
13/04/14	AIXÒ, AIXÒ, AIXÒ ÉS TOT, AMICS per DEFENSORA DE LA IGUALTAT Eva Peruga / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	37	1
13/04/14	ON ÉS LA NOTÍCIA? EL DEFENSOR DEL LECTOR, Josep Rovirosa / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	38	1
13/04/14	NUEVOS TALLERES DE PERIODISMO DE LA ESCUELA UAM-EL PAÍS / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	39	1
13/04/14	TWITTER I LA TELE / SEGRE	40	1
13/04/14	CENA DE EXCOMPAÑEROS PERIODISTAS DEL 'NOU DIARI' DE LLEIDA / LA MAÑANA DIARIO DE PONENT	41	1
13/04/14	EL SOBTAT INTERÈS DE L'ABC' PEL MEDI AMBIENT / ARA	42	1
13/04/14	LES FALQUES D'ÒMNIUM A FAVOR DE LA CONSULTA QUE RAC1 NO HA VOLGUT EMETRE / EL PUNT AVUI	43	1
14/04/14	JANE EVELYN ATWOOD FOTÒGRAFA "UNA FOTO QUE ET DEIXA INDIFERENT ÉS UN FRACÀS / ARA	44	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
14/04/14	MARTY BARON, DIRECTOR DE 'THE WASHINGTON POST': «SI LOS DIARIOS NO NOS LEVANTAMOS CONTRA EL PODER, SACRIFICAMOS NUESTRO FUTURO» / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	45	2
14/04/14	MURCIA PRIVATIZA LA GESTIÓN DE LA TELEVISIÓN AUTONÓMICA / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	47	1
14/04/14	MONTSE CUESTA, RASTREADORA DE ESTILOS / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	48	1
14/04/14	DENUNCIADO POR JULIE GAYET EL FOTÓGRAFO QUE DESTAPÓ EL ROMANCE DE HOLLANDE, A JUICIO / ABC (EDICION NACIONAL)	49	1
14/04/14	LOS MEDIOS EN LOS EEUU / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	50	1
14/04/14	INDÚSTRIA ACUSA LES TDT DE CREAR ALARMA SOCIAL / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	51	1
14/04/14	LOS PERIODISTAS JURÍDICOS DENUNCIAN DISCRIMINACIÓN / EL ECONOMISTA (ED. LUNES)	52	1
14/04/14	LA CADENA FX ACUSA A HBO DE DESLEAL / LA RAZON	53	1
14/04/14	LA INDÚSTRIA AMERICANA, INTERESSADA EN L'AUDIOVISUAL CATALÀ / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	54	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

arallegim

Sigrid Rausing

Editora i propietària de 'Granta'

L'any 2005 Sigrid Rausing –hereva de la multinacional Tetra Pak– va decidir apostar per l'edició i la difusió de la bona literatura. D'una banda, va fundar Portobello Books. De l'altra, va comprar la prestigiosa revista 'Granta' i la va relançar

“M'interessen els escriptors genuïns”

MANOLO GARCIA

◆◆◆◆◆ Jordi Nopca

Fidel als seus orígens suecs –i al fet de viure en la quasi sempre ennuvolada Londres–, Sigrid Rausing seu en una butaca tocada pel sol a la Casa Fuster. És la seva primera visita a Barcelona. El motiu de la breu estada que hi farà és la presentació de la reactivació de l'edició espanyola de *Granta*. Un cop interromput el vincle amb Duomo, Valerie Miles i Aurelio Major han aconseguit que Galaxia Gutenberg assumi la publicació del projecte. El primer número de la nova etapa sortirà el mes d'octubre, tindrà unes 256 pàgines i costarà 14 euros. Inclourà una quinzena de textos –la

meitat dels quals seran de l'edició anglesa– i serà de periodicitat semestral. Joan Tarrida, editor de Galaxia Gutenberg, considera que la sostenibilitat del projecte passa per vendre entre 1.500 i 2.000 exemplars de cada número.

Revista d'una llarguíssima trajectòria en anglès, fundada el 1889 per estudiants de la Universitat de Cambridge i transformada el 1979 com a publicació que volia mostrar “la nova escriptura”, *Granta* viu actualment una tercera i important etapa d'internacionalització gràcies a Rausing, que el 2005 va fundar Portobello Books amb el seu marit,

Eric Abraham, i l'editor Philip Granta i què li va cridar l'atenció de la revista?

Va ser a principis dels 80, quan estudiava història a la Universitat de York. El que em va fascinar de *Granta* va ser la sensació d'estar llegint alguna cosa en un nou format. Cada narració i cada reportatge eren únics, i mostraven punts de vista interessants. Vaig subscriure-m'hi de seguida. No me'n vaig donar de baixa mai.

¿Recordava què llegia, en aquells anys? Vostè va néixer a Suècia l'any 1962, per tant, tenia uns vint anys, llavors...

M'agradaven molt els contes de Raymond Carver i de Katherine Mansfield. També les novel·les de Joseph Conrad, i les d'Iris Murdoch, que en aquells moments era molt important i que encara ara em sembla boníssima, tot i que poca gent se'n recorda.

Llegia gaires suecs?

Sí, esclar. Vaig descobrir August Strindberg una mica tard, però la totalitat de la seva obra és interessant. També m'agradava Harry Martinson, i Sven Lindqvist, autor d'assajos com *Historia de los bombardeos* i *Exterminad a todos los salvajes*. És una veu d'una gran claredat moral.

Després d'estudiar història, va doctorar-se en antropologia social a la University College de Londres. Va passar una temporada en una granja col·lectiva a Estònia. Què hi va aprendre?

Em va sorprendre constatar que els seus habitants vivien tan aïllats, sense tenir consciència de què havia passat realment durant tot aquell temps. Van ser uns anys de repressió, però hi havia una repressió sistemàtica dels records per part de l'URSS. M'impresionava molt sentir els testimonis de la gent que havia desaparegut als gulags. No es va saber què hi passava realment fins que Soljenitx va publicar *Un dia a la vida d'Ivan Denisovtx*. Hi havia moments que tot plegat em recordava aquella escena del 1984 d'Orwell en què el per-

sonatge és incapaç de formular una resposta clara a la pregunta de si és feliç o no.

A banda de tirar endavant el Sigrid Rausing Trust, que en una dècada ha fet una important tasca humanitària –les donacions superen els 250 milions d'euros–, l'any 2005 va fundar la seva pròpia editorial. En ficció, Portobello Books publica autors en llengua anglesa, però també força traduccions: Herta Müller, Marieke van der Pol, Julia Rabinovich i David Trueba, entre d'altres. En la col·lecció de no-ficció, ens centrem en temes que políticament o socialment estan d'actualitat. Penso en *Cruel Britannia: a secret history of torture*, de Ian Cobain, i *Behind the beautiful forevers*, de Katherine Boo, aquest últim sobre la pobresa en un suburbi de Bombai.

En el cas de *Granta*, ¿com és que va decidir quedar-se-la?

Sempre hi he tingut afinitat i m'he sentit identificada amb els seus objectius. M'agrada la combinació de veus quasi desconegudes i autors consagrats. Hi pots trobar noms com Melinda Moustakis i Miroslav Penkov al costat de Lydia Davies, Haruki Murakami, António Lobo Antunes i Charles Simic.

L'aposta per la llengua espanyola ha estat destacada. A banda de l'edició de la revista, el 2010 van fer la primera selecció *Granta* de noms de les lletres hispàniques, com anteriorment havien fet amb els autors britànics i amb els nord-americans.

L'espanyol és una llengua amb una comunitat de parlants escampada per Europa, l'Amèrica Llatina i altres parts del món. En aquest sentit, s'assembla a l'anglès. Fa poc hem dedicat un número a la literatura brasilera i un altre a la japonesa. L'any que ve tocarà l'escandinava.

Granta, per tant, continua centrada a potenciar els valors en anglès, però cada vegada dóna més importància a altres llengües. Si podem parlar d'una expansió de *Granta* a escala internacional és perquè editors de diverses parts del món se'ns acosten i volen col·laborar amb nosaltres. El diàleg amb ells és molt important, jo m'ho prenc com un fòrum d'intercanvi d'idees.

¿Ha canviat, la seva aproximació a la literatura, des que el seu contacte amb l'edició és més estret?

M'interessen els escriptors genuïns. Cada vegada intento aprofundir una mica més en el sentit dels textos, en l'estructura i en com el llenguatge és vehiculat. El ritme és essencial, i una bona traducció ho hauria de reflectir. ◆◆

“DE ‘GRANTA’ M'AGRADA LA COMBINACIÓ DE VEUS QUASI DESCONEGUDES I AUTORS CONSGRATS”

EL LLIBRE A CATALUNYA

Hi ha més lectors però les vendes continuen baixant

Tot i que encara hi ha gairebé un 40% de la població catalana que no llegeix mai, el percentatge de lectors mostra una lleugera tendència a l'alça en aquests últims anys i passa del 58,5% al 60,5%. D'altra banda, el retrocés en el consum no s'atura i creix la pirateria digital

♦♦♦♦♦ Jordi Nopca

Una de les tradicions recents dels dies previs a Sant Jordi és la convocatòria del Gremi d'Editors de Catalunya per fer públiques les dades d'hàbits de lectura i compra de llibres. Si bé en els últims anys l'estudi que s'havia comentat havia estat encarregat a Fundacc, aquest 2013 les dades han estat facilitades pels nous presidents del Gremi, Daniel Fernández, i de l'Associació d'Editors en Llengua Catalana (AELLCC), Albert Pèlach. "Una de les alegries que ens ha donat l'estudi és que els índexs de lectura creixen –comentava Fernández–. Això demostra que aquell missatge apocalíptic que el llibre està morint no és fonamentat. La lectura forma part dels hàbits culturals i d'oci d'una manera clara, sostinguda i creixent".

Una Catalunya més lectora
L'afició a llegir augmenta en els últims tres anys

El 2013 un 93% dels catalans de 14 anys o més reconeixien llegir almenys una vegada al trimestre en qualsevol suport. El percentatge de lectors de llibres en paper és del 60,5% –fa dos anys era del 58,5%– i en cas que s'hi sumi els lectors de llibre electrònic seria del 65,3%. A l'hora d'especificar els motius de la

lectura, l'oci representa el 60,5% i la feina o els estudis arriben al 25%. "Un dels possibles motius d'aquest increment de la lectura curricular o laboral pot ser que hi ha un nombre important de ciutadans que s'han hagut de posar les piles a causa de la crisi", reconeixia el president del Gremi d'Editors.

Entre les dades significatives pel que fa a la freqüència lectora, un 31,8% asseguren que llegeixen cada dia o gairebé cada dia (fa tres anys eren només el 26,9%). La mitjana de llibres en format paper que els catalans lectors llegeixen al llarg de l'any és de set. En el cas dels lectors de llibre electrònic, la xifra s'enfila fins als disset títols anuals.

L'estancament del català
Només un 22,1% afirmen llegir en llengua catalana habitualment

A l'hora de desglossar els hàbits lectors segons la llengua en què llegeixen, les estadístiques donen diverses sorpreses. Gairebé un 90% de lectors catalans de llibres "poden llegir en català sense necessitat de recórrer a un diccionari", explicava Albert Pèlach, president de l'AELLCC. D'aquest total de lectors, només un 22,1% reconeixen que la llengua habitual de lectura és la catalana, un 24,8% diuen que l'últim llibre comprat ha estat en català i un 17,1% afirmen que la seva última lectura ha estat en aquesta llengua.

NOMÉS UN 22,1% DELS LECTORS RECONEIXEN QUE LA LLENGUA HABITUAL DE LECTURA ÉS LA CATALANA, ASSEGURA L'ESTUDI

"SI EL 50% DE LECTORS DIGITALS PAGUESSIN PEL QUE LLEGEIXEN, LA PÈRDUA DEL NEGOCI DEL LLIBRE EN PAPER QUEDARIA COMPENSADA"

"D'aquestes xifres en podem treure dues reflexions –deia Pèlach–. La primera és que, quan ens mirem les dades de consum en llengua catalana, hi ha moltes diferències entre extractes de població. Els que han seguit la normalització lingüística o que tenen estudis superiors no només llegeixen més sinó que també tenen més tendència a fer-ho en català. La segona és que, ara per ara, la producció continua sent molt més baixa en català. De tots els títols que s'editen a l'any, en castellà n'arriben uns 40.000 a llibreries i en català poc més de 4.000". Daniel Fernández afegia: "A l'enquesta es podia respondre que estimaves igual el pare que la mare". Amb això volia dir que si bé només el 22,1% de catalans llegeixen en català habitualment, un 55,4% ho fan ocasionalment, un 11,6% declaren que "poden llegir en català" i un 10,9% no ho fan mai.

Mentre que hi ha un major nombre d'homes que llegeixen diaris, còmics i webs, blocs o fóruns que les dones, hi ha més lectors de llibres i de revistes. Si es deglossa per llengües, un 48% d'homes llegeixen en català, i un 41,3% en castellà. Pel que fa a les dones, el percentatge de lectura castellana puja fins al 58,7%. La franja d'edat més lectora és dels 35 als 54 anys (47,2%). Així i tot, en els últims tres anys el nombre de lectors de més de 55 anys ha anat creixent, i un dels fac-

a

llegim

42-43

- Entrevista a Sigríd Rausing, propietària de la revista 'Granta'
- Crítica d'"Els vençuts", de Xavier Benguerel

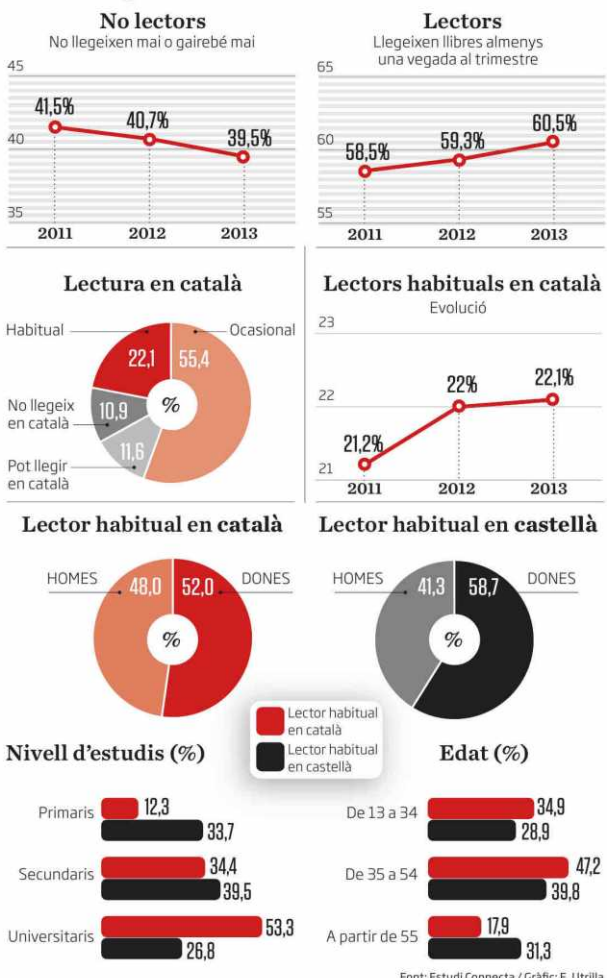
44-45

- 'Viatges amb la tieta', de Graham Greene
- Quaderns Crema publica un bon Simenon, 'La neu era bruta'

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Radiografia dels lectors catalans

tors que haurien pogut contribuir a aquest augment seria "l'alt percentatge d'aturats i de prejubilats", segons va comentar Daniel Fernández.

La facturació cau

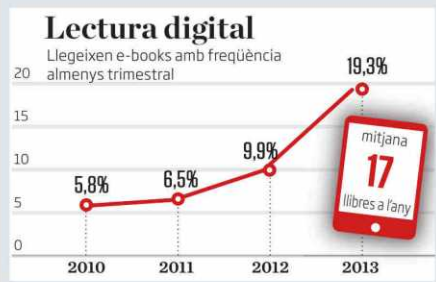
Les pèrdues de vendes en llibreries l'any 2013 són del 14%. La gran paradoxa que es dona en el sector editorial català dels últims anys és que hi ha més lectors, però que, en canvi, la facturació no deixa de caure. "Disminueix el mercat com a intercanvi de negoci", va precisar el president del Gremi d'Editors. Segons l'estudi, les vies d'accés a l'últim llibre llegit van ser perquè el lector l'havia comprat (un 42,7%, quan el 2011 el percentatge era del 47%), l'hi havien regalat (21,8%), l'hi havien deixat (14,6%), l'havia agafat en préstec a la biblioteca (un 9,7%, tres punts per sobre de fa dos anys) o l'havia descarregat d'internet (un 7,3%, un increment de set punts respecte les dades del 2011).

"Si el 50% de lectors digitals paguessin pel que llegeixen, la pèrdua del negoci del llibre en paper quedaria compensada", argumentava Fernández abans de recordar que les previsions de caiguda del 2013 ronden el 14%. Per al primer trimestre del 2014 encara no es preveu cap recuperació. Si les dades es confirmen, la caiguda de la facturació des de l'inici de la crisi, el 2008, se situaria al voltant del 30%. ♦♦

Els lectors de llibre electrònic es tripliquen en només tres anys

Si hi ha una dada que ha crescut exponencialment en els últims anys és l'augment de lectors de llibres electrònics. Si el percentatge era del 5,8% l'any 2010, el 2013 s'enfila fins al 19,3%: s'ha tripliquat. En l'estudi del Gremi d'Editors de Catalunya i l'AELLCC el percentatge d'entrevistats que tenen un lector de llibres electrònics arriba al 20%.

L'element positiu d'aquest increment queda contrarestat per la manera com els lectors adquireixen els e-books que llegeixen. Del total d'enquestats, un 77% sempre els aconsegueix gratuïtament, un 13,3% en compra alguns i en consumeix d'altres sense pagar, i només un 9,7% opten per pagar el que llegeixen. És per aquest motiu que Daniel Fernández va reclamar una nova llei de propietat intel·lectual amb urgència, com ja havia fet en anteriors ocasions Xavier Mallfré, que va presidir el Gremi fins a finals del 2013.

Murdoch: "Todos hablaban de ello, pero nadie me decía nada"

EL MAGNATE REVELA EN UNA ENTREVISTA QUE TARDÓ UNA SEMANA EN DIVORCIARSE DESPUÉS DE SABER DE LA SUPUESTA INFIDELIDAD DE SU ESPOSA CON TONY BLAIR

POR SANDRO POZZI (Nueva York)

Rupert Murdoch no lee lo que se escribe sobre su vida privada. Es más, dice que no le importa lo que la gente piense de él. Pero el magnate de la prensa tiene sentimientos y se le pusieron a flor de piel cuando en un viaje a Australia se enteró de que su tercera mujer, Wendi Deng, tenía un diario en el que comentaba cosas íntimas de un tercer hombre, al parecer su viejo amigo —y ex primer ministro británico— Tony Blair, quien por cierto es padrino de una de las dos hijas que tiene con la que ahora es ya su exmujer.

El magnate se sincera en una inusual entrevista con la revista *Fortune* dos semanas después de poner a competir a sus hijos Lachlan y James por la sucesión y de celebrar su 83 cumpleaños. Admite que el último periodo de su vida ha sido "realmente estresante", porque se le juntó todo de golpe en la vida profesional y personal. Tuvo que defender el negocio de prensa en Reino Unido por el escándalo de las famosas escuchas ilegales y partió el conglomerado antes del divorcio con Wendi Deng.

"Todo pasó a la vez", dice en la entrevista, en la que revela que se encontró en una "situación de infelicidad". Lo que más le preocupó en ese momento fue lo que pudiera pasar tras el divorcio a las dos hijas que tuvo con Deng. Ahora dice que ha logrado pasar otra página en su vida. Pero tampoco le ha resultado fácil, porque esperaba que hubiera sido un proceso privado. Por eso lamenta la publicación del contenido del diario. Se quedó "conmocionado" al conocer su existencia.

Murdoch supo de la infidelidad antes. Cuenta que regresó enseguida al rancho de su propiedad donde supuestamente Deng y Blair estuvieron juntos, y preguntó al personal sobre lo que pasó durante esos fines de semana entre octubre de 2012 y abril de 2013. En la entrevista no revela lo que le contaron sus empleados, pero sí precisa que presentó el divorcio una semana después.

También dice que no leyó el contenido del diario hasta después de haber iniciado el proceso de ruptura del matrimonio. "Todo el mundo hablaba de ello, pero nadie me decía nada", cuenta el magnate en la primera entrevista de este tipo que da desde 2009. Blair negó haber tenido una relación con Deng y, en la actualidad, no hay evidencias que apunten a tal cosa, ya que las entradas en el diario solo hacen referencia a un tal Tony.

El divorcio tuvo lugar en pleno proceso de partición de la antigua News

Corporation. Reconoce que el éxito de la operación "está demostrando" que se había equivocado al rechazar que su reinado se dividiera. Los sentimientos le impidieron verlo, comenta. Aunque su gran fracaso, dice, fue la compra de MySpace en 2005. En su lugar, cuenta

dió a la vez que trataba de recomponer su relación con Elisabeth y Lachlan, dos de los tres hijos de su segundo matrimonio con Anna Mann. A raíz del ascenso de los varones conocido recientemente, se especuló con el estado de salud del patriarca. Rupert Murdoch

Wendi Deng y Rupert Murdoch, en una cena en la Casa Blanca en mayo de 2010. / CORDON PRESS

ASEGURA QUE PASÓ UNA "SITUACIÓN DE INFELICIDAD" DIFÍCIL DE SUPERAR POR LA FALTA DE PRIVACIDAD

ahora, debería haber fichado a Mark Zuckerberg, creador de Facebook, cuando se le puso a tiro una vez que le visitó en su rancho.

El escándalo de las escuchas, el divorcio y la partición de la empresa suce-

recuerda que su madre murió a los 103 años. "Ese es el referente. Se supone que debes vivir 20 años más que tus padres", comenta entre risas. Aunque dice que evidentemente esa cifra no es realista, también asegura que los médicos le ven en "buena forma física", pese a la lesión de espalda por una caída el pasado otoño en un hotel en San Francisco. "No se preocupen, si empiezo a perder la cabeza, serán mis hijos los primeros que me lo digan". "Ese será el momento en el que daré el paso atrás", concluye. También habla en la entrevista de sus favoritos a las presidenciales de 2016: Jeb Bush y Paul Ryan.

Neix iQuiosc.cat, el quiosc virtual de les publicacions en català

Neix amb prop de 150 capçaleres, entre les quals hi ha l'ARA

Les publicacions en català tenen una nova finestra per normalitzar la seva distribució. iQuiosc.cat neix amb prop de 150 capçaleres i vol visualitzar la potència editorial catalana.

ÀLEX GUTIÉRREZ

BARCELONA. La presència de publicacions en català a la xarxa ha fet aquesta setmana un pas rellevant amb la posada en marxa d'iQuiosc.cat, una plataforma que neix amb més d'un centenar de capçaleres, entre diaris, revistes, premsa comarcal i gratuïta. Aquest quiosc virtual permet comprar un número solt de qualsevol publicació o també subscriure-s'hi. Els exemplars descarregats es poden llegir després a l'ordinador o les tauletes (d'Apple, tot i que pròximament també d'Android). L'ARA forma part d'aquesta plataforma des que es va estrenar, dijous.

"Es tracta d'una plataforma comercial, però és també un servei públic -explicava a aquest diari Lluís Gendrau, president de l'Appec, l'associació que aplega les revistes en català-. És una estructura d'estat, perquè ens permet treballar amb autonomia i no haver de passar per altres plataformes opaques o poc respectuoses amb el mercat català com passava fins ara. I, a més, visualitza la potència editorial del país". L'Appec és una de les tres associacions de premsa que ha promogut aquest projecte, juntament amb l'ACPC (premsa comarcal) i l'ACPG (premsa gratuïta i digital).

Els responsables de l'iQuiosc creuen que el nombre de capçaleres disponibles s'anirà ampliant fins a abastar aviat la pràctica totalitat de les 340 publicacions en paper que apleguen entre revistes (unes 130), comarcals (110) i gratuïtes (100), a banda de diaris i publicacions institucionals.

La secretaria de Comunicació del Govern estimularà el creixement d'aquest quiosc virtual: en la convocatòria d'ajuts estructurals de l'any que ve sumarà punts el fet de ser-hi present. "Amb aquest quiosc la premsa en català pot entrar en el terreny de la normalitat -explicava a l'ARA el secretari de Comunicació, Josep Martí-. I moltes revistes petites i mitjanes no tenien cabuda en el sistema de quioscos

Josep Martí, secretari de Comunicació, i Lluís Gendrau, president de l'Appec, en l'acte de presentació de l'iQuiosc, celebrat dijous. ACPG

Dispositius
La plataforma està disponible per a ordinadors i tauletes Apple

virtuals existents; així que això aporta una solució evident".

Per Gendrau, un dels reptes que tenen els editors de premsa catalans és aconseguir nous públics a través dels nous canals de distribució: "La plataforma permet arribar a audiències diferents de les tradicionals, provar noves vies de promoció i també explorar la idea de crear tarifes planes, de manera que amb una única compra es pugui accedir a totes les capçaleres d'un lloc o d'una especialització. El que queda clar és que és una xarxa pròpia, independent del paper i, sobretot, complementària".

L'iQuiosc també vol ser el vehicle preferent per assegurar la presència de les publicacions en català a la xarxa de biblioteques del país. Per això ja ha signat un acord amb la Generalitat perquè els exemplars puguin arribar a totes les biblioteques catalanes. "A més, l'iQuiosc pot ser una bona eina per a la internacionalització", detalla Gendrau. O per arribar als catalans que s'han desplaçat a l'estranger, per feina o altres motius. —

Les associacions es federaran al maig

L'iQuiosc.cat és el primer projecte que les tres associacions de premsa -revistes, comarcal i gratuïta- emprenen de manera federativa. La idea de crear una única entitat que aplegui la feina de promoció de la premsa en català fa sis anys que es va començar a gestar i tot apunta que culminarà el 21 de maig, quan es faci oficial la signatura de la constitució d'una federació que aplegui l'Appec, l'ACPC i l'ACPG.

De moment, les tres entitats s'han posat d'acord en la redacció d'una acta fundacional que l'Appec ja ha referendat en assemblea i que s'espera que les altres dues associacions aprovin també en els quinze dies vinents. La intenció és presentar aquesta federació coincidint amb la celebració de la Nit de les Revistes.

POLÈMICA A LA TDT

Tanquen 13 canals més a Catalunya

► El Govern justificarà davant el TSJC el servei públic d'aquestes televisions

MANUEL DE LUNA
BARCELONA

Si les resolucions administratives del Govern central han portat a l'imminent tancament de nou canals de TDT, el Govern de la Generalitat tampoc va fer del tot bé els deures audiovisuals: el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha declarat la nul·litat del procediment de concessió de programes de TV digital local «per no ser conforme a dret», segons la sentència del 7 de gener. És a dir, que 13 canals de TDT que la Generalitat va adjudicar a televisions públiques han de tancar, ja que han de ser freqüències d'oferta privada.

El problema va sorgir quan el Govern central va xifrar en 96 els canals que Catalunya tindria en la implantació de la TDT. Amb aquest pla, la Generalitat va fer el seu repartiment: 57 per a explotació privada i 37 per a consorcis públics. Infraestructuras y Gestión 2002 (empresa que va presentar la demanda contra els 9 canals que han de tancar a Espanya) ho va denunciar i el TSJC va resoldre a favor seu.

Antoni Molons, director general de Mitjans de la Generalitat, va

explicar ahir a aquest diari que estaven preparant el compliment de la sentència, a partir d'un escrit en què justifiquen per què es van atorgar aquests canals al servei públic, i que esperen tenir a punt «les pròximes setmanes». «No es va planificar en contra de la llei, sinó que va ser un error administratiu –va reconèixer Molons–. Quan excepcionalment s'atorguen més canals al servei públic del que s'havia especificat, s'han d'argumentar les raons en un escrit, cosa que no es va fer en el seu moment, i en això estem ara».

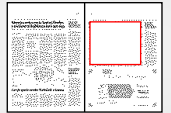
Les freqüències que haurien de tornar a ser privades són les que tenen per emetre BTV, Canal Blau i les televisions de Badalona, l'Hospitalet, Vilafranca, Mollet i Granollers. Les altres sis freqüències estan buides. «Presentarem els escrits pels set canals en emissió i, en principi, hauria d'acceptar-se'n la continuïtat, perquè és òbvia l'excepcionalitat d'aquestes concessions, donada la població i servei que ofereixen aquestes televisions públiques –va dir Molons–. La resta no es justifica, i per això passen a formar part de l'oferta privada i entraran en un futur concurs per a empreses privades». ■

► Instal·lacions del canal municipal Barcelona Televisió (BTV).

UNA ALTRA SENTÈNCIA Justo Molinero ha d'apagar la seva TV de Sabadell

►► A aquesta coincidència en el temps d'una allau d'apagades s'hi suma la d'una altra TV privada local: la que té a Sabadell Teletaxi TV, empresa del radiofonista Justo Molinero. Segons una sentència del TSJC, el CAC, que el 2006 es va encarregar de puntuar les empreses que es presentaven al concurs dels canals, no va valorar bé l'oferta de Molinero. Pel tribunal, els punts que el CAC li va concedir per experiència en el sector audiovisual no són correctes, i per això «queda exclòs» del concurs. Així, la freqüència passarà al licitador que va quedar darrere Teletaxi TV. A l'empresa de Molinero, a l'espera que el Govern executi la sentència –el DOGC la va publicar ja fa un any–, assenyalen que, després de sis anys emetent, «potser sí que ja tenim una experiència...»

El vicepresidente de Unidad Editorial asesoró a Italia en la puja por la aceitera

Cuando supo que estaba descartado se cambió de bando y trabajó para Carlyle

Javier Romera MADRID.

La puja por Deoleo ha desatado varios casos de un posible conflicto de intereses. Según han confirmado fuentes próximas a la compañía, uno de los más destacados es el de Gianpaolo Zambelletti, vicepresidente de Unidad Editorial, la editora de *El Mundo* y *Expansión*. Zambelletti estaba trabajando como asesor en temas de comunicación para el Fondo Estratégico Italiano (FSI), que contrató además a la agencia Burson Masteller, cuyo vicepresidente es Juan Astorqui, el antiguo director de comunicación de Miguel Blesa en Caja Madrid.

De acuerdo con las fuentes consultadas, cuando Gianpaolo Zambelletti supo que el Gobierno se oponía en rotundo a la venta del gigante aceitero al Estado italiano cambió de bando y empezó a trabajar para otro de los fondos que estaban en la puja, Carlyle. Todo ello, presentemente, con la información que disponía de su anterior cliente. Entre las empresas que pujaban por Deoleo resultó muy sorprendente que Italia, completamente descartada ya, ofreciera entonces al Gobierno

Gianpaolo Zambelletti, vicepresidente de Unidad Editorial. NACHO MARTÍN

español quedarse con un paquete minoritario, una operación que Agricultura ni siquiera llegó a estudiar.

Llamativo igualmente resulta el caso de Deloitte, que audita las cuentas de Deoleo, y que fue contratado también por tres de los fon-

dos que estaban en la puja. La compañía que preside en España Fernando Ruiz ha trabajado, en concreto, para CVC Capital Partners, Carlyle y Rhône Capital, la gestora en la que trabaja Alonso Aznar, hijo del expresidente del Gobier-

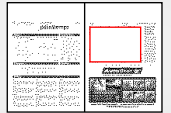
no José María Aznar. En este tipo de operaciones, suele ser habitual que una de las cuatro grandes firmas de auditoría -las denominadas *big four*- lleve a cabo al mismo tiempo labores de consultoría en un proceso de venta.

Asesoramiento

Lo que no es tan normal es que se trabaje al mismo tiempo para varios de los interesados en una misma puja. Hay que tener en cuenta que en este proceso, Deloitte esta-

Deloitte audita las cuentas del grupo y trabajó a la vez para tres de los cinco fondos interesados

ba trabajando para tres de los cinco interesados. Sólo PAI Partners y IQ Made in Italy Investment Company -el fondo de Italia y Qatar- no contrataron sus servicios. Deloitte pidió en cualquier caso autorización a los fondos involucrados.

El periodista Manuel Campo Vidal clou la Setmana de la Comunicació

El president de l'Acadèmia de TV va donar a conèixer el nou Màster en Creació d'empreses audiovisuals i convergència digital que impartirà la UdL per al curs 2015

**Ares Valdés ..
Lleida ..**

L'11a Setmana de la Comunicació va concloure ahir amb la conferència del periodista i president de l'Acadèmia de TV, Manuel Campo Vidal.

Tot i que l'última va ser la que van impartir dos professors de la Universitat de Saragossa sobre "Tecnologías multimedia como lenguaje artístico de comunicación", la de Manuel Campo Vidal de "Viejos y nuevos medios de comunicación" va ser la més destacada del dia. A més de parlar del gran canvi que ha suposat el TDT i de la diferència que hi continua havent entre les comu-

Cada sessió ha aplegat entre 80 i 100 estudiants **■ Miguel Macías**

nitats autònomes - a Andalusia hi ha 200 canals i a Vizcaya 30-, Campo Vidal va donar a conèixer el nou màster que acollirà la UdL amb col·laboració de la Universi-

dad de Zaragoza, sobre la creació de noves empreses audiovisuals i convergència digital per al 2015.

"La setmana ha anat molt bé i els

|| La UdL defineix l'11a edició del certamen com a molt positiva i participativa ||

alumnes han estat molt participatius" explicava la coordinadora de l'11a Setmana de la Comunicació, Mariona Visa. Amb una mitjana d'entre 80 i 100 alumnes les conferències del director del programa APM, la de Víctor Amela i la de videojocs del dijous van ser les més concorregudes.

Uteca arremete contra Soria por no "enmendar los errores" de Zapatero

Recuerda a Industria que el cierre de los nueve canales lastrará el sector audiovisual

Á. S. MADRID.

Crece la tensión epistolar entre las televisiones privadas y el Ministerio de Industria. Uteca, la patronal de las cadenas, arremetió ayer contra el departamento que dirige José Manuel Soria por no haber hecho nada "en 18 meses" para evitar el cierre de los nueve canales de la TDT, cuyo reparto fue anulado por el Tribunal Supremo por haberse concedido sin concurso público. En respuesta a la carta de Industria en la que acusaba al sector audiovisual de proponer soluciones de "dudosa legalidad" para evitar llevar a negro los canales, Uteca afea al ministro no haber "enmendado los errores cometidos por el anterior Ejecutivo". A su vez, aprovechó la ocasión para defender las "sugerencias legislativas presentadas".

Así, la patronal que copresiden Alejandro Echevarría (Mediaset) y Jose Manuel Lara (Planeta) explican en la misiva que la propuestas las presentaron "juristas de reconocido prestigio" y que están basadas "en precedentes actuaciones legales promovidas por el propio Ministerio de Industria, Energía y Turismo para el sector energético; son absolutamente legales; y podrían evitar la responsabilidad del Estado por los daños patrimoniales que las televisiones se verán forzadas a reclamar".

En este punto, las televisiones privadas recuerdan que la sentencia del Alto Tribunal condena al Estado por un error "puramente formal" a mientras que reconoce que el sector cumplió con todas las obligaciones que se les habían

Recurso contra RTVE por fraude de ley

Mediaset España denuncia fraude de ley de RTVE en la sobrepuja por la Champions. La cadena de Fuencarral ha decidido presentar inmediatamente un recurso de casación contra la sentencia de la Audiencia Nacional que desestima su solicitud de sanción contra RTVE por su sobrepuja en la adquisición de los derechos de los partidos clasificatorios de la Liga de Campeones. La compañía considera arbitraria la interpretación de los hechos por parte de la Justicia en esta resolución en la que reconoce la existencia de una sobrecotización de RTVE en una segunda puja.

impuesto durante la transición a la TDT. Y es que, el acceso de los operadores a los canales estaba supeditado a una serie de condiciones (extensión de cobertura televisiva, campañas de publicidad, contenidos novedosos, implementación de aplicaciones digitales) que han supuesto importantes inversiones, tal y como explicó Mediaset en un escrito a la CNMV.

Por último, Uteca ha querido recordar que, más allá de la reducción de la pluralidad informativa y de ocio que implicará el cierre de nueve canales, la ejecución de la sentencia del Supremo "supondrá un impacto económico negativo en una industria que genera un volumen de negocio cercano a las 10.300 millones de euros y empleo directo e indirecto para más de 77.000 profesionales.

Denuncian la cesión de la publicidad de TV3

Un abogado pide a la Fiscalía investigar posibles «delitos» en el contrato público

CRISTINA RUBIO / Barcelona

Si la cesión de la publicidad de TV3 al Grupo Godó o a Zeta ya estaba en el punto de mira de los trabajadores de la propia cadena, que ven con mucho recelo esta alternativa, la operación también podría estar bajo sospecha judicial si se consuma la denuncia de un abogado ante la Fiscalía del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC). En ella pide investigar posibles «delitos» en el contrato público por «prevaricación» y «tráfico de influencias».

A su juicio, «nos encontramos ante una clara y manifiesta intención de privatizar un servicio público, en externalizar la gestión y comercialización de espacios publicitarios. Es decir, se deja sin contenido el departamento comercial de TV3 para pasar a manos privadas y bajo el control de éstas, sin intervención de los poderes públicos». Una circunstancia que, al parecer del abogado que ha interpuesto la denuncia, podría implicar un presunto delito de prevaricación.

La decisión de ceder la publicidad de la cadena pública catalana, con un botín de 60 millones de euros anuales, también podría conllevar un presunto delito de tráfico de influencias, según este abogado. «Sólo dos empresas privadas son las que concurren a la licitación, el Grupo Godó y el Grupo Zeta, estando en clara situación de ventaja la primera», señala en su denuncia presentada ante el TSJC.

Lo cierto es que la experiencia que acumula el Grupo Godó, editor de *La Vanguardia*, con su

canal privado 8tv, podría resultar definitiva para hacer decantar la balanza a favor de sus intereses. Paradójica decisión al tratarse de una cadena nacida y concebida para arrebatar el liderazgo a TV3.

Al presidente de la Corporación Catalana de Mitjans Audiovisuales, Brauli Duart, le sorprendió la noticia de la denuncia ante la Fiscalía en plena comparencia parlamentaria, donde tuvo que improvisar una respuesta a contrapié. «Tiene todo su derecho», aseguró no sin antes recordar que el Tribunal de Contratos del Sector Público ya ha desestimado los recursos contra los pliegos de la oferta de

Sólo el Grupo Godó y Zeta opositan a gestionar el área comercial del ente

contratación pública para optar a la gestión del Departamento Comercial de TV3.

Ante la oposición frontal de ICV y ERC a la decisión de vender la gestión de la publicidad, Duart defendió ayer que «sólo piensa en el beneficio» del ente. También mostró su deseo de alcanzar un acuerdo cuanto antes con el comité de empresa de TV3 y de Catalunya Ràdio sobre el nuevo convenio laboral. «Conviene a todos para garantizar la viabilidad del ente», aseguró.

Uteca responde al ministro Soria que se pueden subsanar los errores de la TDT sin cerrar canales

L. R. T.

MADRID- La Unión de Televisiones Comerciales en Abierto (Uteca) respondió ayer al comunicado del Ministerio de Industria acerca del cierre de varios canales de la TDT. Manifiesta que «la sentencia del Tribunal Supremo del 27 de noviembre de 2012 reconoce que las televisiones privadas cumplieron todas las obligaciones

que se les había impuesto durante la transición a la TDT» y en consecuencia «la Administración fue la única que incurrió en errores y carencias puramente formales, al retrasarse en reconocerlo y culminar el proceso después de la aprobación de la nueva Ley General Audiovisual». También destaca que «la Administración General del Estado es única y el que los hechos se deban a actuaciones del Gobierno del año

2010 no exime al actual Ejecutivo de su responsabilidad de enmendar errores anteriores», cosa que según Uteca «no ha hecho durante los 18 meses transcurridos desde que se dictó la sentencia». El comunicado continúa explicando que «las sugerencias legislativas presentadas por juristas de reconocido prestigio a instancias de Uteca que pueden subsanar la situación generada: están basadas

en precedentes actuaciones legales promovidas por el propio Ministerio para el sector energético; son absolutamente legales; y podrían evitar la responsabilidad del Estado por los daños patrimoniales que las televisiones se verán forzadas a reclamar». Para terminar, analiza que «la proclamada como "permanente disposición al diálogo" del Ministerio de Industria "para la mejora de los

contenidos" no deja de ser peculiar, más aún cuando se produce 18 meses después de que el TS dictara su sentencia y tras requerir el propio Ministerio el cese de emisiones de nada más y nada menos que nueve canales de televisión». Recuerda a su vez que «más allá de la preocupante reducción de la pluralidad informativa y de ocio que implicará para los ciudadanos el cierre de estos canales, la ejecución de la Sentencia del TS supondrá un impacto económico negativo en una industria que genera un volumen de negocio cercano a los 10.300 millones de euros y empleo directo e indirecto para más de 77.000 profesionales».

Prisa cae un 6,4% en bolsa tras vender el 3,7% de Mediaset

Coloca el paquete por 121,2 millones, con un descuento del 3,8%

Á. S. MADRID.

El mercado ha castigado la decisión de Prisa de hacer caja con su participación en Mediaset. El gigante de los medios de comunicación ha caído un 6,46 por ciento en bolsa,

hasta los 0,42 euros, tras vender el 3,69 por ciento de la cadena de Fuencarral por 121,2 millones, es decir, a 8,08 euros la acción. La colocación entre inversores cualificados se ha cerrado con un descuento del 3,8 por ciento con respecto a los 8,4 euros por acción con los que cerró Mediaset el jueves. En este sentido, los títulos de la dueña de Telecinco también han sufrido una corrección y han cerrado a 7,97 euros tras caer un 5,12 por ciento.

Cotización del grupo

Fuente: Bloomberg, elEconomista

Como consecuencia de la venta, Prisa, que se hizo con el 17,3 por ciento de Mediaset en 2010, en el marco de la venta de Cuatro, reduce su participación en la cadena de Fuencarral hasta el 13,65 por ciento, lo que implica que actualmente posee 55,53 millones de acciones valoradas en 442,5 millones. A su vez, la duena de La Ser se ha comprometido a no vender más acciones del grupo que preside Alejandro Echevarría en 90 días.

La editora de *El País*, que atraviesa problemas económicos, ha vendido parte de sus acciones de Mediaset ante la ralentización de la venta de Canal+. Por su parte, la cadena de Fuencarral no repartirá dividendos en 2013 para reforzar su caja y atender a la financiación de "potenciales oportunidades de negocio de carácter estratégico", tal y como informó Echevarría durante la junta de accionistas celebrada el miércoles pasado.

El club se disculpa ante la prensa pero no descarta denuncias

LLEIDA • El presidente del Lleida Esportiu, Albert Esteve, salió ayer al paso de la carta que el Grupo de Periodistas Ramon Barnils hizo pública recientemente y en la que criticaba la actitud del Lleida Esportiu al someter a un "escarrio" a un periodista local por parte de futbolistas, técnicos y directivos del Camp d'Esports.

De manera implícita pidió disculpas a todos "los que se han sentido molestos. Nuestra inten-

ción no ha sido ocasionar daño alguno a los medios de comunicación. Y quien se ha sentido afectado individualmente que se dirija a nosotros".

Sin embargo, el mandatario azul matizó a la hora de asegurar que "el departamento jurídico del club está estudiando tomar algún tipo de medidas", en referencia al comunicado del Grupo Ramon Barnils y otros "grupos de opinión", que, según el club "desde hace años está perjudicando al Lleida". El presidente del Lleida Esportiu mostró en un USB y en un documento las posibles calúminas que ha recogido y que ha sufrido la entidad leridana por parte de este grupo de opinión.

Sin embargo, podrá contar con el defensa central Mario Fuentes, que no ha podido entrenar con normalidad en las últimas semanas.

En cuanto al rival de mañana explicó que "de los últimos doce partidos que ha jugado en su campo, en diez ha mantenido la portería a cero y no ha perdido ninguno. Incluso el Real Madrid tampoco fue capaz de marcar un gol en la Copa del Rey", apuntó. "La dificultad de marcar es clave pero nuestra predisposición es la de ir a sumar los tres puntos".

También explicó que "ellos necesitan ganar para reengancharse a los play offs o para disputar la próxima edición de la Copa del Rey, competición que les ha salvado la temporada". Seligrat, que dirigió el Olímpic de Xàtiva en la campaña 2011/12, reconoció que "soy el entrenador que mejor conozco el equipo de to-

da Segunda B. Esto nos da una leve ventaja. Explicaré a mis jugadores como y cuando se desarrollarán las cosas, pero esto es fútbol. Hay muchas variables que no controlas", sentenció.

El Lleida B recibe a la Seu

El filial del Lleida Esportiu recibe esta tarde, a partir de las 17.00 horas, a la Seu d'Urgell en un partido en el que los azules no se pueden fiar de la situación del rival si quiere mantener la segunda plaza con comodidad. Los jugadores que dirige el entrenador Josep María Espada, tras la derrota de la pasada jornada, necesitan el triunfo contra un equipo que pugna por eludir el descenso. Por ello, los leridanos saldrán a por una victoria que les permita consolidar el segundo puesto.

La Cambra de Comerç de Reus convoca els Premis a la Internacionalització 2014

REDACCIÓ / REUS

La Cambra de Comerç de Reus ha anunciat la convocatòria dels Premis a la Internacionalització 2014. Els premis neixen amb la voluntat de reconèixer aquelles empreses que s'han significat durant els últims anys en processos d'exportació. En paraules del president de la Cambra, Isaac Sanromà, aquesta activitat econòmica "ha estat cabdal a l'hora de confortar l'economia de la zona en una conjuntura com l'actual. Sense l'esforç i la dedicació d'aquestes empreses, afrontant missions d'aquestes característiques, els efectes de la crisi s'haguessin notat encara més en l'economia de la zona". En la mateixa línia es va expressar el regidor Marc Arza, que va voler posar en valor l'àmplia trajectòria que algunes empreses acumulen en aquest àmbit, el que demostra l'esperit inquiet i emprenedor que sempre ha caracteritzat el teixit productiu d'aquestes comarques.

Els premis s'estructuren en diverses categories, segons els sectors: industrial, agroalimen-

tari, turístic, noves tecnologies, enològic, construcció i logístic. Paral·lelament, es va anunciar l'organització dels premis de periodisme per reconèixer aquells articles publicats en els diversos mitjans de comunicació que posen en valor la feina de les empreses exportadores. El lliurament de premis serà el dimecres 21 de maig al Teatre Fortuny i oportunament s'informarà del seu contingut. El termini d'admissió de candidatures finalitza el proper 28 d'abril i les bases es poden consultar a la pàgina web de la corporació www.cambrareus.org ■

Brauli Duart, president de la Corporació. PERE VIRGILI

Una inspecció d'IVA amenaça l'equilibri financer de la Corporació

À.G.

BARCELONA. Quan tot just s'acaba d'eixugar el dèficit del 2013, una nova via d'aigua amenaça l'estabilitat financer de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Hisenda inspecciona des de fa uns dies els comptes de la Corporació i els discuteix que es puguin deduir tot l'IVA, tal com s'havia fet fins ara. El juliol del 2012 un informe de l'Agència Tributària va determinar que ja només podien deduir l'IVA del que es considera la part empresarial de la seva activitat (un percentatge difícil d'establir en un mitjà públic). Hisenda ha iniciat una campanya d'inspecció a tots els canals autonòmics. En el cas de la CCMA, quan determini el percentatge en qüestió reclamarà l'IVA proporcional.

Una de les televisions que ja ha passat pel tràngol és BTV. Segons ha pogut saber aquest diari, Hisenda va aplicar llavors el criteri de mirar quants diners venien de la publicitat i quants de la subvenció per determinar quin percentatge de l'activitat es podia considerar empresarial (i, per tant, podia deduir l'IVA). Si s'aplica aquest mateix criteri a la Corporació, resultarà que un 80% s'haurà de considerar públic i, per tant, no podrà deduir-se l'IVA futur (i haurà de respondre per les liquidacions del 2012 i 2013). Tenint en compte que la Corporació es dedueix uns 25 milions d'IVA cada any, podria fer front a una reclamació de 20 milions d'euros per exercici.

Barcelona Televisió ha recorregut el seu expedient al Tribunal Econòmic Administratiu Central. I el cas és susceptible d'arribar a Europa: ja va passar el 2005 i la UE va donar la raó a les televisions. —

Cierre de 9 canales

«El error formal es del Gobierno no de las TV»

RAÚL PIÑA / Madrid

La decisión del Ministerio de Industria de cerrar nueve canales, para aplicar una sentencia del Tribunal Supremo, ha sumido en la incertidumbre y la preocupación a todo el sector. Televisiones, productoras y espectadores han pedido al Gobierno que reconsidere su postura. «Nuestras sugerencias legislativas están basadas en precedentes actuaciones legales promovidas por el propio Ministerio de Industria, son absolutamente legales y podrían evitar la responsabilidad del Estado por los daños patrimoniales que las televisiones se verán forzadas a reclamar», recordó ayer Uteca, la patronal de las privadas, al ministro Soria.

Esta misma semana, el Ministerio, días después de recibir una carta de las privadas invitándole a reconsiderar el cierre, publicó un comunicado en el que insistía en que respetaría el dictamen del Alto Tribunal y que no emprendería actuaciones «de urgencia de dudosa legalidad».

Los cuatro operadores nacionales (Mediaset, Atresmedia, Veo y Net TV), recordaron ayer a Industria que la sentencia del Supremo que dictamina el cierre de los canales «reconoce que las televisiones privadas cumplieron todas las obligaciones que se les habían impuesto durante la transición a la TDT, y que fue la Administración la única que incurrió en errores y carencias puramente formales».

Impacto económico

Asimismo, las cadenas privadas inciden en el impacto económico del cierre de canales como La Siete, Nueve, Xplora, Nitro o La Sexta3 -que son los que clausurarán el 6 de mayo Mediaset y Atresmedia-. «Esta industria genera un volumen de negocio cercano a 10.300 millones y empleo directo e indirecto para más de 77.000 profesionales».

Las televisiones no son las únicas que han mostrado su preocupación. Pate, las Productoras Asociadas de Televisión de España, considera que este «perjuicio, al que se ven abocadas las televisiones, ha sido producto de una actuación equívoca de la Administración y no de las cadenas y, por lo tanto, es el Gobierno el que debe solucionar el problema».

Para esta asociación, «el Gobierno debe tomar una actitud proactiva ante este hecho, no pueden ser las cadenas las que paguen este error, ya que éstas sólo actuaron y cumplieron las normas establecidas».

Soria se equivocará si no impide el cierre de 9 canales

EL POSIBLE cierre de nueve canales de televisión el próximo 6 de mayo ordenado por Industria supondría, además de una limitación flagrante del derecho constitucional a la libertad de expresión y comunicación, un grave perjuicio en un sector que emplea a cerca de 77.000 personas y que genera un volumen de negocio de 10.300 millones al año. Aunque la indeseable clausura responda a una sentencia del Supremo sobre la Ley de Comunicación Audiovisual de 2010, el Gobierno no puede mirar hacia otro lado ni ampararse en que el Alto Tribunal ha enmendado el error formal cometido por Zapatero cuando concedió las licencias de TDT. Primero, porque aunque la culpa del desaguisado fue del Ejecutivo socialista, la Administración

General del Estado es única y es pues responsabilidad del actual Gobierno gestionar el problema. Segundo, porque es injusto convertir en paganas de un desatino administrativo a unas cadenas que, según reconoce el fallo, actuaron correctamente. Tercero, porque la Unión de Televisiones Comerciales Asociadas, a la que pertenece Veo, ha puesto en bandeja la solución al ministro, que podría evitar el daño con un decreto legalmente justificado. Y, por último, porque el Gobierno tendrá que pagar indemnizaciones millonarias si los canales cierran. El Ministerio es ahora único responsable de cuanto suceda. Más aún cuando han transcurrido 18 meses desde que se produjo el fallo sin más respuesta por su parte que una inexplicable desidia.

CONFLICTE A TELEVISIÓ DE CATALUNYA

Duart insisteix en l'externalització

► **Privatitzar la publicitat de TV-3 és «el millor», reitera el president de la CCMA**

|| EL PERIÓDICO
BARCELONA

El president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Brauli Duart, va tornar a insistir ahir que el procés d'externalització del Departament Comercial de Televisió de Catalunya garantirà «el millor» per al conjunt dels mitjans públics. En la seva compareixença a la comissió de control al Parlament va afirmar que la direcció «només pensa en el benefici» de l'ens, després que ICV-EUiA i ERC critiquessin

l'externalització.

Marta Ribas (ICV-EUiA) va anunciar a Duart que l'advocat Mateo Seguí ha demanat a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que investigui possibles «delictes» de prevaricació i tràfic d'influències en aquesta privatització. «Hi té tot el seu dret», va respondre Duart, que va recordar que el Tribunal de Contractes del Sector Públic ja ha desestimat els recursos contra els plecs de l'oferta per gestionar la publicitat de TV-3. ≡

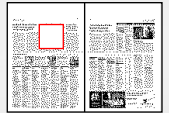
C's i PPC denuncien la falta de pluralisme polític de TV3

► El president de la CCMA diu que la falta d'acord amb els empleats ja afecta projectes de la cadena

BARCELONA | EFE/DdG

■ El Partit Popular de Catalunya i Ciutadans van denunciar ahir al Parlament la falta de pluralisme polític de TV3. A la Comissió de Control de l'ens que gestiona els mitjans de Generalitat, el diputat de C's Jordi Cañas va criticar que TV3 i Catalunya Ràdio «no hagin cobert la presentació de les associacions que defensen la unió de Catalunya amb la resta d'Espanya», la qual cosa, segons el seu parer, converteix a la CCMA en un «arma de propaganda» que «estigmatitza» i «etiqueta» a la «societat no separatista». El diputat del PPC Pere Calbó, que va advertir al director de TV3 que «si ningú no assumeix la responsabilitat per aquesta falta de pluralisme polític, vostè haurà de presentar la seva dimissió».

Per la seva banda, el president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Brauli Duart, va ratificar la necessitat d'arribar a un acord amb els treballadors, doncs l'absorció del dèficit i la falta de pacte ja afecta directament a la viabilitat de projectes audiovisuals. Segons ha anunciat avui Duart a la Comissió de Control de la CCMA al Parlament de Catalunya, l'absorció dels 11 milions de dèficit que s'aplica al pressupost de 2014 en matèria d'inversions i contingut, sumat a la falta d'acord en matèria laboral, afecta a la viabilitat de diferents projectes audiovisuals.

La Academia TV considera que el tancament de 9 canals de TDT redueix la pluralitat

EFE | MADRID

■ L'Academia de las Ciencias y las Artes de Televisión va mostrar ahir preocupació davant el proper tancament de nou canals de TDT, i va afirmar que suposa una reducció en la pluralitat informativa i d'oci dels ciutadans, que veuran com disminueix la seva elecció respecte a l'actual oferta. «Apagar nou de vint-i-quatre canals suposa reduir més d'un terç l'oferta actual», va destacar en un comunicat la institució que presideix Manuel Camp Vidal.

L'acadèmia va recordar que els operadors tenen de termini, segons la comunicació de la secretaria d'Estat de Telecomunica-

cions i per a la Societat de la Informació, fins al proper 6 de maig per fer efectiu el cessament de les emissions, que afecta tres canals d'Atresmedia i dos de Mediaset, de VeoTV i Net TV.

Campo Vidal creu que aquest procés parteix d'una decisió del Tribunal Suprem «molt qüestionada jurídicament» pels experts, i que s'ha realitzat «sense un diàleg sincer i obert» entre el govern, els operadors i la resta d'actors implicats. «És trist contemplar com totes les decisions que afecten el sector audiovisual arriben sense el diàleg i la negociació imprescindible en una societat democràtica», afegeix el comunicat.

CRÍTICAS

El PP advirtió al director de la televisión que deberá dimitir de no cambiar

Calçada, en el que el periodista se entrevistaba con el candidato de CiU Ramon Tremosa, y manifestó que es «inadmisible» que el comisario del Tricentenario realice un programa en el que se hace un «publireportaje del candidato de CIU». Durante la intervención en la comisión, Calbó ironizó con que «Calçada y Tremosa son "Cosins Germans"», aludiendo al programa que relaciona Cataluña y la Comunidad Valenciana.

Por otra parte, el portavoz del PPC, Santi Rodríguez, celebró que el Parlament haya aprobado por unanimidad una propuesta de resolución del PP en la que se «recomienda a la CCMA y a la Fundación La Marató que se tengan en cuenta los proyectos de investigación de enfermedades infantiles en cada edición del programa solidario».

El cierre de canales supondrá despidos, dicen las productoras

Las Productoras Asociadas de Televisión de España (PATE) han expresado su «profunda preocupación» por la «gravedad» del inminente cierre de nueve canales de TDT, medida que según la asociación supondrá despidos en la industria televisiva al no ser necesario generar nuevos contenidos para ellos. La entidad considera que los espectadores también se verán perjudicados, ya que «se reducirá significativamente la oferta televisiva actual». Además, este cierre supone cierta inseguridad jurídica que desincentiva a posibles inversores y coproductores tanto nacionales como internacionales, por lo que piden al Gobierno una «actitud proactiva».

TDT

Proposen alternatives al tancament dels canals

La patronal de les televisions privades, Uteca, ha plantejat una sèrie de mesures amb l'aval de "juristes de prestigi" contra el tancament de 9 canals de la TDT. Per la seva part, les productores van manifestar que les televisions no haurien de pagar l'error de l'administració i, per tant, diuen al govern espanyol que ha de solucionar el problema i prendre una actitud proactiva, ja que

les televisions "només van actuar i van complir les normes establertes", tal com indica la sentència del Tribunal Suprem que anul·la l'assignació d'un múltiplex digital a cada una de les concessionàries de la TDT en l'àmbit estatal. La federació d'espectadors també va demanar al govern que expliqui els costos que el tancament de canals tindrà per als ciutadans. ■ **AGÈNCIES**

Absolen un mosso d'un delicte de lesions a un fotògraf

BARCELONA | EFE/DdG

■ L'Audiència de Barcelona ha absolt un agent la unitat antiavalots dels Mossos d'Esquadra en no quedar acreditat que copegés amb porra a la cara a un fotògraf durant les càrregues policials contra estudiants que es manifestaven el mes de març de 2009 a la capital catalana contra el «pla Bolonya». En la sentència, l'Audiència absol l'agent, per a qui el fiscal demanava un any de presó i inhabilitació per un delicte de lesions amb ús d'instrument perillós, perquè entén que no s'han pogut resoldre els «dubtes racionals» sobre com va quedar ferit a la cara el fotògraf.

PRISA cierra la venta del 3,69% de Mediaset España por 121 millones de euros

El Grupo PRISA ha vendido un 3,69% de su participación en la compañía de medios audiovisuales Mediaset España por 121,2 millones de euros. La operación se ha desarrollado mediante un proceso de colocación acelerada entre "inversores cualificados", del que se ha encargado Credit Suisse, según informó la entidad a la Comisión Nacional del Mercado

de Valores (CNMV). Los 15 millones de acciones de Mediaset España que ha vendido PRISA -editor de **CincoDías**-, representativos de ese 3,69% del grupo de televisión y se han colocado a un precio de 8,08 euros por título. Tras la operación, PRISA mantiene una participación en Mediaset España de 55,5 millones de acciones, el 13,65% del capital.

NOVETAT EDITORIAL 'PERIODISMO EN INTERNET'

Els 10 manaments del ciberperiodista

Internet facilita que els ciutadans puguin intervenir en l'espai públic de manera eficaç. Aquí una guia pràctica per aprofitar les eines de la xarxa.

PER **GABRIEL JARABA**

Gràcies a internet tots som comunicadors en potència: la web 2.0 o web social és un entorn participatiu i obert. No es tracta que qualsevol pugui ser periodista sinó que els ciutadans ja tenen la possibilitat d'intervenir en l'espai públic d'una manera més eficaç, a condició d'aprofitar els potencials de les eines interactives de la xarxa per introduir-hi continguts de qualitat i relacions socials i interpersonals que afavoreixin la circulació d'idees i el creixement del pensament crític. Per a això, seguint les línies del llibre que acabo de publicar, proposo 10 consells:

1. INTERESSA'T PEL TEU ENTORN, fins i tot el teu entorn immediat. Entusiasma't amb el que t'agrada i comunica el teu entusiasme als altres. Si parles de les coses que saps et distingiràs i et faràs escoltar i respectar. Les coses més pròximes són tot un món a explorar. Pot semblar conegut de sobres, però una mirada periodística ho fa canviar tot. Aquesta mirada consisteix a descobrir les coses que estan ocultes, adonar-se de les raons del que passa i poder explicar-les als altres. Davant de cada fet que desperti el teu interès, pregunta't: ¿Què? (què és el que passa exactament); ¿Qui? (qui protagonitza el fet, a qui afecta, qui fa què); ¿On? (on passa, quina importància té el lloc, com més a prop més ens importa); ¿Quan? (la proximitat en el temps, la immediatesa del que pot passar, el poc temps que fa que ha passat, ens interessa i ens impacta); ¿Com? (la manera com ha passat el fet, les circumstàncies, els elements que hi concorren, són l'al·licient de la història), ¿Per què? (la raó del que ha passat ens ajuda a comprendre, a situar-nos millor en el món i a descobrir el nostre lloc al món). Aquests sis interrogants són el fonament de l'escriptura periodística.

2. ESCRIU PER ALS ALTRES, per despertar el seu interès i perquè descobreixin coses rellevants. Expressa't de manera directa i senzilla. La regla d'or de l'escriptura periodística són les 3 C: Clar, Concís i Concret. Utilitza frases curtes, verbs actius (que indiquen que pas-

sen coses, mai verbs passius) i un estil directe. Pensa les paraules, tria les més significatives i combina-les de manera eficaç. Eficax vol dir clar i que s'entengui. I sobretot no t'entrotllis.

3. NO ET CREGUIS TOT EL QUE LLEGEIXIS O SENTIS. Contrasta les informacions. Fes servir Google amb intel·ligència: per trobar versions diferents d'un mateix fet i comparar-les entre si. On no hi ha contrast de fonts no hi ha periodisme. I no dubtis a consultar experts que tinguis a mà. Aporta sempre que puguis documentació i context; incorporen valor afegit als teus textos.

4. DIFERÈNCIA ENTRE INFORMACIÓ I OPINIÓ. Quan opinis tracta d'aportar alguna cosa més que el que penses: incorpora informació, documentació, context. El que tu penses probablement importa a pocs; el valor afegit a la teva opinió pot interessar a molts. I això serveix sobretot per a les xarxes socials, on hi ha una gran distància entre allò que aporti coses interessants i un pocatraça que només comenta ximpleries.

5. COMENÇA PRACTICANT en les xarxes, Facebook, Twitter i si tens més temps, Google+. Comença a introduir material rellevant a les xarxes. Per a això, pensa: què puc explicar que vagi més enllà del que té relació amb mi i extreure d'aquest cas alguna cosa que pugui interessar a més gent. Explica-ho escrivint com al punt 2.

6. ATREVEIX-TE A PUBLICAR UN BLOG, pren-t'ho seriosament, expressa la teva personalitat a través seu i passa-t'ho bé fent-ho, perquè et divertiràs aprenent amb ell. Publica-hi contingut de qualitat, enllaça altres blogs perquè t'enllaçaran i sigues regular en la publicació. Opta per una plataforma senzilla com Blogger, i mentrestant experimenta amb Wordpress per si et convé passar-t'hi.

7. LIMITA L'ABAST DEL TEU BLOG per anar sobre segur. Tracta sobre les coses que coneguis o que t'interessin. Recorda també que la millor manera d'aprendre alguna cosa que es desconeix és començar a escriure sobre això: et veuràs obligat a descobrir el que no saps. Però quan tinguis molta pràctica, llança't a un mitjà més generalista.

8. ENLLAÇA EL TEU BLOG AMB ELS TEUS COMPTESS a Facebook i Twitter. Considera l'articulació del teu blog i les teves xarxes com una plataforma única de publicació i relació. Pensa i planifica els continguts que difondràs.

9. SI VOLS SER RELLEVANT A LES XARXES, publica amb regularitat. Millor un post cada dia que tres o quatre un sol dia a la setmana. I emet en franges horàries diferents per arribar a públics diversos.

10. CUIDA EL TEU COMPORTAMENT a les xarxes socials i als blogs. Agraeix i respon tots els comentaris que et facin al blog o a les xarxes, aporta elements de valor en els comentaris que facis en els d'altres i compleix escrupolosament les normes de bona educació. No alimentis els trolls ni t'embranquis en discussions aspres. Cuida el teu llenguatge, no facis faltes d'ortografia ni de gramàtica. Mima el teu blog perquè dóna la imatge de qui ets i de què fas. =

'PERIODISMO EN INTERNET'. Gabriel Jaraba. Ediciones Robinbook. 144 pàgines. 15 euros.

SELENA SORO

“**F**a molt temps vaig aprendre a no barrallar-me mai amb un porc. T'embrutes i, a més, al porc li agrada”. Aquesta frase de l'escriptor George Bernard Shaw, nascut el 1856, podria aplicar-se perfectament al món de les xarxes socials del segle XXI. I, en especial, a uns dels habitants més molestos que hi circulen, els *trolls*. En el context 2.0, el *troll* és aquella persona que escriu missatges deliberadament provocadors per causar el màxim embolic possible, ja sigui en un estat de Facebook, en un tuit o en l'espai per als comentaris d'una notícia, amb l'únic objectiu de divertir-se. L'anònim que proporcionen les xarxes són terrenys adobat per a aquests professionals del boicot, que tot i vagarejar per tot tipus de plataformes i webs, també tenen els seus quaters generals, des d'on escullen les seves víctimes i comparteixen experiències.

On viuen els 'trolls'?

Un d'aquests quaters és el portal 4chan, un fòrum que va començar com un espai per discutir sobre manga i anime, però que ha acabat reunint, dins el tauler de contingut aleatori –més conegut com a /b/-, els *trolls* de mig planeta. També coneguts com a /b/ *tards* (bastards), aquests usuaris hi pengen tota mena de continguts, sempre de manera anònima. Un article a *The New York Times* definia el tauler /b/ “com l'interior d'un vàter en un institut, o una línia telefònica obscena, o un blog sense entrades i tot de comentaris plens d'argot que ets massa vell per entendre”.

Els 'trolls' a internet també ho són a la vida real

La majoria destinen una hora al dia molestar els altres només per diversió

Com influeixen els comentaris de les notícies a l'opinió pública?

S.S.

El novembre de l'any passat, la revista *Popular Science*, fundada el 1872 per Edward L. Youmans, va decidir tancar la secció de comentaris a les notícies. La directora de contingut online de la revista, Suzanne LaBarre, ho argumentava així a través d'un comunicat: “Els comentaris poden ser dolents per a la ciència. No tots els nostres comentaris són de *trolls*, també en tenim d'encantadors i que fan reflexionar, però fins i tot una minoria rebel exerceix prou poder per esbiaixar la percepció del lector d'una història”.

LaBarre feia aleshores referència a un estudi de la Universitat de Wis-

consin-Madison, dirigit pel professor Dominique Brossard, que va agafar una mostra de 1.183 americans i els va fer llegir un blog fals sobre nanotecnologia. Després de la lectura, els va fer donar l'opinió sobre el tema. A continuació, els va fer llegir els comentaris a l'article, alguns insultants (“Si no veus els beneficis d'utilitzar la nanotecnologia en aquest tipus de productes és que ets idiota”) i alguns més civilitzats. Segons va explicar el professor Brossard, els “comentaris incívics no només van polaritzar els lectors, sinó que fins i tot a alguns els van fer canviar la interpretació que feien de l'article”. Els que

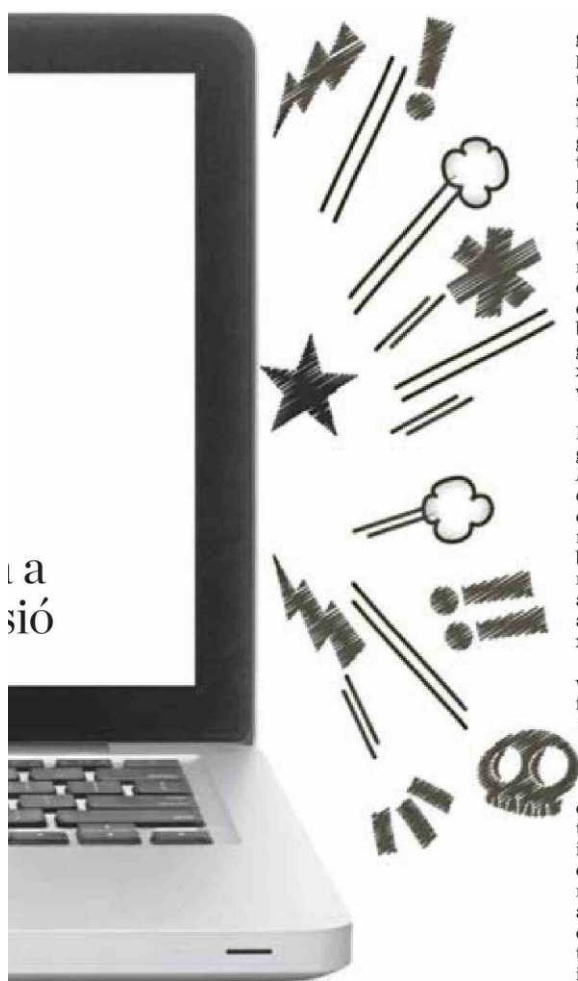
havien llegit els comentaris civilitzats, donessin suport o no a la nanotecnologia –se'ls havia identificat amb una enquesta prèvia-, seguien pensant el mateix després de llegir aquells comentaris.

Els lectors exposats als comentaris grollers, però, van acabar amb una comprensió molt més polaritzada dels riscos d'aquest tipus de tecnologia. Simplement amb el fet d'incloure un atac *ad hominem* en un comentari del lector n'hi havia prou per fer que els participants de l'estudi pensessin que la part fosca de la

tecnologia de la qual es parlava en l'article era encara més gran del que havien pensat en un principi.

Efectes sobre les polítiques

En la mateixa línia, explica l'editora de la revista *Popular Science*, un altre estudi mostrava que les opinions confrontades perjudicaven la imatge que els lectors tenien de la ciència. “Si portes aquests resultats a les seves conseqüències lògiques –els comentaris afecten l'opinió pública, l'opinió pública afecta les polítiques públiques, les polítiques públiques afecten com i de quina manera una investigació obté recursos o no-, comences a entendre per què hem decidit tancar els comentaris a les nostres notícies”, conclou Suzanne LaBarre.

Entre els continguts que s'hi pen- gen hi ha enllaços a col·lectius als quals podria ser divertit *trollejar* i en què els usuaris competeixen per veure qui pot ser el més enginyós, el més divertit o el més extrem a l'hora de ficar-se amb algú. També inclouen *posts* que prometen fotos degradants a canvi de cert tipus de pornografia, comentaris sarcàstics, racistes, misògins o enllaços a webs que proposen tombar. “/b/ no té regles. Pots ser l'única cosa que garanteix que un usuari sigui bloquejat és la pornografia infantil, però fins i tot d'això se'n fa broma sovint”, escrivia el bloguer Nick Douglas a *Gawker*. “Llegir /b/ us fondrà el cervell, és com un xut d'heroïna barrejada amb fibra de vidre”, afegia.

Un portal similar a 4chan és l'Encyclopedia Dramatica, que es regeix sota l'eslògan “*In lulz we trust*”. *Lulz* és la manera com els *trolls* marquen les seves victòries. *Lulz* és una corrupció del LOL (*Laugh out loud*, riure a riallades), la joia de destorbar l'equilibri emocional d'algú només per diversió. *Lulz* és veure com algú perd el cap davant l'ordinador a 3.000 quilòmetres mentre el *troll* xateja i riu amb els amics.

Un article a *Ninensn* –una de les webs més populars d' Austràlia– defineix l'Encyclopedia Dramatica com el bessó malvat de la Wikipedia. “És un portal en què gairebé cada article és tendencios, ofensiu, que no cita fonts, i sense cap rastre de correcció política. Una recerca a través dels seus arxius revelarà imatges animades de gent suïcidant-se, articles glorificant el racisme i el sexisme extrem i una font aparentment interminable d'opinions retorçades i impactants sobre totes les tragèdies humanes més importants de la història”.

Erin Buckels, una professora de la Universitat de Manitoba, al Canadà, va voler esbrinar qui eren exactament aquests amants del boicot, i va arribar a la conclusió que els *trolls* a internet també ho eren a la vida real. A través de la xarxa, els internautes (bàsicament homes, amb una edat mitjana de 29 anys) van contestar-li diverses preguntes dissenyades per avaluar l'anomenat *Dark tetrad of personality*. Aquesta tetrada inclou el narcisisme (egocentrisme i preocupació pel prestigi), el maquiavel·lisme (tendència a enganyar i

investigadors van construir un mecanisme d'avaluació, el *Global assessment of internet trolling*, mitjançant el qual preguntaven als *trolls* si, per exemple, reenviaven “usuaris a pàgines web xocants només per riure (*for the lulz*)” i si consideren que “com més bonica i pura és una cosa, més satisfactori és corrompre-la”. Molts contestaven que sí, i la majoria destinaven –mínim– una hora al dia a molestar els altres a la xarxa.

Exploitar les inseguretats

En una entrevista amb el periodista Mattathias Schwartz, un *troll* explicava que les *lulz* s'aconseguien amb la relació entre la crueltat i la sensibilitat, de la crueltat del boicotejador i la sensibilitat de la víctima: “Busques algú que sigui molt sensible. Aleshores explotes les seves inseguretats per obtenir una quantitat malaltissa de drama, riallades i *lulz*”.

Una prova que els passatemps dels *trolls* no són només un parell de bromes innocents –i que, efectivament, a la vida real tenen trets sàdics i narcisistes– és un dels últims atacs orquestrats des de l'Encyclopedia Dramatica: van emplenar els fòrums de la Fundació per a l'Epilèpsia amb tot de flaixos i enllaços a pàgines de colors intermitents, fins al punt que una usuària fotosensible del fòrum va patir un atac de convulsions, segons *The New York Times*. Un dels *trolls* involucrats es justificava en una entrevista posterior dient que “si algú amb aquesta malaltia navega per internet, hauria de prendre precaucions”. Fins i tot va tenir l'ocurrència de publicar una guia d'ús segur de la xarxa per a epilèptics. Unes *lulz* més per al marcador. —

Quarters

L'Encyclopedia Dramatica i el portal 4chan són dos webs en què es troben molts 'trolls'

Boicotejadors

En un atac van omplir la web de la Fundació per a l'Epilèpsia de flaixos de colors

manipular), la psicopatia (inhibició i falta d'empatia) i el sadisme (plaer en infringir dolor o humiliacions als altres). De 418 participants, el 59% van dir que comentaven activament en webs. D'aquests, gairebé un 10% admetien que l'activitat preferida era *trollejar* altres usuaris.

Les puntuacions del *Dark tetrad of personality* van revelar que els *trolls* són, de lluny, molt més propensos a tenir trets narcisistes, maquiavèl·lics, psicòpates i sàdics. Però Buckels i els seus companys van voler anar més enllà: ¿quin grau de satisfacció obtenen els *trolls* amb les seves bretolades? Els

la
sió

EL DEFENSOR DEL LECTOR

Pep Collelldemont

Periodista

No tothom veu la nova tele

“**H**e vist que ja heu posat en marxa el nou canal de televisió. No es veu a la meua comarca, al Baix Empordà, i voldria saber si teniu pensat que algun dia hi arribi. En tot cas, hi haurà web on mirar la televisió *on line*? Ja que encara no he vist res d'això”, ens diu l'Albert Mont de Sant Feliu de Guíxols. En primer lloc, Albert, gràcies per quan dius “sou un gran diari”. Sempre anima que els lectors reconeguin la feina feta, que és molta. Parlem de la televisió. El Punt Avui ha llogat un canal, Canal Català, que per raons que no vénen al cas va deixar pràcticament de funcionar. Els responsables del diari van creure que en els temps que correm disposar d'una televisió tancaria el cercle informatiu d'avui. La veritat és que fa il·lusió veure que malgrat els greus problemes actuals del món de la informació hi ha encara moral per anar endavant. Des del primer moment els gestors de l'empresa han deixat molt clar que la nova televisió serà eminentment informativa, amb totes les variants que comporta aquest terme. De moment, s'està treballant a marxes forçades per tenir-ho tot a punt per engegar formalment la programació per Sant Jordi, una data ben assenyalada. Fa, però, ja uns dies que la televisió El Punt Avui ens va donar petites dosis del que serà més endavant. I així molta gent ens hem pogut ja veure en les fotos unides que es van donant de la magna via catalana que va tenir lloc l'11 de Setembre de l'any passat. M'hi he passat llargues estones i és fantàstic observar les cares de la gent de totes les edats que amb un aire festiu va voler ser present en aquesta gran concentració mai vista.

Hem de parlar, però, del problema de l'abast de la nova televisió. M'han comentat

els responsables del diari, que ho són també de la televisió, que precisament el primer problema que estan investint és el de la cobertura. Hi ha un 20% del territori de Catalunya on no arriba el senyal de la nova televisió, segons em diuen. I com es pot resoldre això, ens preguntem, per arribar a tot arreu o gairebé? Doncs fent convenis amb altres televisions locals que tenen la cobertura que no tenim nosaltres. Sembla que ja hi ha fins i tot convenis signats i que, per tant, a poc a poc, la cobertura anirà creixent. Sense anar més lluny, haig de dir que quan estic a Girona puc fruitir de la nova televisió i, en canvi, quan vaig a Tor, al Baix Empordà, no hi ha manera d'agafar-la. De ben segur que el problema es resoldrà en gran part i ben aviat. Em consta que també s'està treballant ja amb els continguts de la programació i, lògicament, a les planes d'El Punt Avui s'explicarà cada dia el que podem contemplar i quan.

L'Esportiu

Aquesta setmana anem de notícies positives. L'Esportiu és el nom del diari dedicat als esports, que fins fa poc es deia El 9. M'han explicat des de la direcció que no hi ha hagut cap problema especial, sinó simplement que el nom El 9 no estava registrat com a tal esportiu, sinó que el té El Nou 9 de Vic, que l'havia cedit a El Punt. Potser hi estic molt obsessionat amb aquest diari, però tinc la impressió que els catalans no són prou conscients del que significa tenir l'únic diari esportiu escrit totalment en cata-

JORDI SOLER

De ben segur que el problema es resoldrà en gran part i ben aviat

là. El lleigeixo des del primer dia i reconec que algunes vegades m'han fet patir quan en reunions a les quals havia assistit es parlava de la fi d'El 9, lògicament sempre per problemes econòmics. S'ha de felicitar el grup de treballadors que va sortir d'El Punt Avui i va crear una empresa que va continuar editant l'esportiu. Encara que L'Esportiu continua pertanyent a aquesta empresa, només és per motius legals, però com el lector ha pogut veure des de fa un temps tenim el diari encartat en El Punt Avui i en altres. Crec sincerament que s'està fent un bon diari esportiu, arrelat a casa nostra i que té cura de donar informació de tots els nostres equips, des del Barça i l'Espanyol fins als equips més petits. Espero que, com la televisió, tin-

gui molts anys de vida.

I encara que no s'ha dirigit directament al defensor, voldria dir unes paraules sobre una carta que va aparèixer dies enrere al diari de Francesc Gomes, de Mont-ras, en què es queixava de la manca d'articles d'opinió escrits per dones. Certament les dones estan en minoria, ho hem d'acceptar. No solament en els articles del diari sinó també en molts altres llocs de la vida. Puc assegurar, perquè ho he viscut, que no és cap problema del diari, al contrari. Per què passa? No sabria pas dir-ho, segurament perquè no s'ha sabut trobar la manera de resoldre el problema. És un tema que està damunt la taula i confio que algun dia hi hagi igualtat, no perquè s'ha imposat la paritat sinó perquè es trobarà la manera que moltes més dones escriptores hi diguin la seva. D'haver-n'hi, n'hi ha, però s'han de trobar.

I acabo deixant constància d'una carta de l'Albert Roma, que parla de la notícia dels estralls que es van fer a Suècia amb els gitanos al llarg de 100 anys del segle XX. Potser sí que no calia dir “al llarg de 100 anys” sinó que n'hi havia prou amb dir al llarg del segle XX. Gràcies, Albert.

Els lectors que es vulguin posar en contacte amb el Defensor del Lector ho poden fer trucant al telèfon 972 186 400, enviant un fax al número 972 186 420, per correu electrònic a l'adreça defensor@elpunt.cat, o enviant una carta al carrer Santa Eugènia, 42. 17005 Girona. En les comunicacions escrites hi ha de figurar forçosament el nom, el domicili i el telèfon de l'autor. El Defensor del Lector les contestarà particularment, o bé per mitjà d'un article, quan consideri que tracten de qüestions d'interès general.

> PERFIL

JAVIER MOLL

Natural de Zaragoza y líder del grupo editorial Prensa Ibérica, ha relevado a José Manuel Entrecanales al frente del Instituto de la Empresa Familiar

EL 'REY MIDAS' DE LA PRENSA REGIONAL

Por Cristina Rubio

Muchos de los que no sepan quién es Javier Moll habrán tenido alguna vez entre sus manos *La nueva España*, *El Faro de Vigo* o *El Diario de Girona*, tres de sus 16 cabeceras diarias cobijadas bajo el paraguas de la editorial Prensa Ibérica. En tiempos de tormenta para el marchito sector de los medios de comunicación, el grupo sobrevive gracias a un modelo de negocio basado en la diversidad de sus publicaciones y en la información de proximidad. Ahora, su primer espada ha asumido la presidencia del Instituto de la Empresa Familiar.

Esta influyente asociación agrupa a algunas de las principales empresas del país, con nombres de relumbrón en su cartera como Planeta o Mercadona. Firmas, todas ellas, líderes en sus sectores, con una facturación media por compañía de 1.500 millones de euros. Una de ellas es Prensa Ibérica,

fundada y dirigida por Javier Moll, empresario respetado entre los círculos económicos capaz de saludar de forma cordial a Mariano Rajoy para luego puntuar con un 2,33 sobre nueve la situación política en España.

Natural de Zaragoza, donde nació en 1950, ha desarrollado toda su carrera fuera de las fronteras mañas. Abogado de formación, empezó como comercial de una entidad bancaria en San Sebastián, donde conoció a Arantxa Sarasola, hermana del influyente Enrique Sarasola, estrecho amigo de Felipe González al que llegó a ofrecer casa durante el golpe de Estado del 23-F.

En diciembre de 1978, aún con la resaca de la recién aprobada y celebrada Constitución, Moll firma la compra de la primera empresa, Editorial Prensa Canaria, que formará lo que más adelante será el grupo Prensa Ibérica. Sin embargo,

la creación del grupo no llegó hasta 1984, cuando Moll adquirió *La Nueva España* de Asturias, *Levante-EMV* de Valencia e *Información* de Alicante de la subasta de los Medios de Comunicación Social del Estado, el holding público del franquismo que enterró Felipe González. Muy especial fue la compra del periódico decano de la prensa nacional, *El Faro de Vigo*, fundado en 1853 y uno de los buques insignia del periodismo regional.

Superada la Transición y en la floreciente década de los noventa, Javier Moll expandió su tela de araña hasta las Islas Baleares con el *Diario de Ibiza* y el *Diario de Mallorca*, además de contar con sendas cabeceras en Murcia y en Zamora. La entrada en Cataluña fue tardía pero sonora: en 1996 compró el histórico *Diari de Girona*, heredero del ochocentista *Diario de Girona* de avisos y noticias, fundado en 1889 por la familia Masó y editado

JORGE ARÉVALO

hasta el año 1936. Ya en 2006 se hizo con el también catalán *Regió 7*, además de varias televisiones y radios, y dos semanarios.

Pese a los envites de la crisis, el grupo resiste con temple y sangre de hielo el desplome de la publicidad con unas ventas por valor de 4,5 millones de euros en 2011, último ejercicio conocido. De Prensa Ibérica sólo se echa de menos *La*

Opinión de Granada, aunque muchas de sus cabeceras han sufrido traumáticos despidos.

Uno de los aciertos de Moll ha sido expandir el área de influencia de sus periódicos con los llamados clubes de opinión. En ellos se programan actividades públicas y gratuitas como presentaciones de libros, debates, conferencias-coloquios o hasta conciertos.

A la vinyeta es veu això: una mare en plena bugada amb una rentadora de fa unes quantes dècades. I la seva filla petita, al costat, preguntant-li: «Mama, ¿què t'agradaria ser si visquessis?» Sí, és Mafalda, del gran **Quino**, uns dibuixos amb una forta capacitat crítica. El contingut, doncs, importa. Per això crida poderosament l'atenció la despreocupació amb què pares i mares accepten que la seva descendència vegi dibuixos animats sense establir cap mena de criteri.

Una de les primeres preguntes pot ser: ¿on són les dones i les nenes en aquesta mena de dibuixos? Oblidar que la part lúdica, d'entreteniment, de joc durant la infància és bàsica per a la socialització i la idea del món té conseqüències. Especialment perquè aquests productes no són neutrals, sinó que reproduïen els estereotips sexistes a un nivell que no pot ser casual. Els elements masculins estan sobrerrepresentats fins i tot a força de manipular la interpretació de la vida animal. Els exemples sobre els films de formigues en què l'heroi és masculí quan en aquesta comunitat la representació masculina és minoritària. O quan es busquen animals

DEFENSORA DE LA IGUALTAT

EVA Peruga

Això, això, això és tot, amics

grans i forts per representar els homes, i altres de petits o insectes per representar les femines, tot això en cas que tots dos siguin protagonistes.

¿Quin pot ser l'efecte en una nena al no veure's reflectida en les pantalles en la mateixa mesura i condició que el seu germà? El davantal, la bellesa, la necessitat d'assistència contínua, la falta de professionals, fer el dinar, cuidar els fills, el veto a l'espai públic. La falta d'elements propositius i la inclusió de les nenes en el camí exclusiu de l'emotivitat, dels sentiments, es viu en els primers anys com a marc de referència abans de despertar a la realitat dels sexes. No solament el sexe masculí domina, també és

la representació del sexe per defecte quan els dibuixos juguen a la ficció de les imatges asexuades.

¿Per a què serveixen els dibuixos i la literatura infantil? Per donar respostes a la preguntes infantils dels futurs adults. En aquesta línia, doncs, les nenes tenen molt menys on escollir i la seva elecció (com ser princesa i no morir en l'intent, com deixar de ser una egòlatra i hedonista, com escombrar i planxar millor) està molt mediatitzada. Si als pares i les mares que tenen nens els pot preocupar la dificultat de deixar els seus fills amb uns dibuixos que els expliquin la realitat, què deuen pensar quan hi ha descendència femenina sobre l'absència d'una consciència de la desigualtat

existent o de la mostra dels models diversos possibles? La figura del pare segueix sent sagrada i central. I el recurs als contes tradicionals, versionats o no, enfonsen les expectatives de les persones que busquen productes alternatius. Els camins per trobar-los tampoc estan exempts de polèmica. Al Pakistan, per exemple, triomfa *Burka Avenger*, una superheroïna en la línia de **Malala You-safzai**, en defensa de l'educació, però el fet que porti vel la converteix en un personatge infantil polèmic. En un article sobre aquesta sí molt polèmica interpretació dels contes populars de **Bruno Bettelheim**, se cita **Carl G. Jung**: «Utilitzem constantment termes simbòlics per representar conceptes que no podem definir o comprendre del tot. (...) Però aquesta utilització conscient dels símbols és solament un aspecte d'un fet psicològic de gran importància: l'home també produeix símbols inconscients i espontàniament en forma de somnis». Ens ho han dit diverses vegades: la poma no és de fiar. ≡

 defensoraigualdad@elperiodico.com
 web: defensora.elperiodico.cat

EL DEFENSOR DEL LECTOR

Josep Rovirosa

On és la notícia?

Entre premsa i societat hi ha un pacte que no s'ha trencat. Si la premsa té un privilegi, el de poder dir, i decidir el que diu, és perquè a canvi s'espera que la premsa informi amb rigor i llibertat sobre el que a la societat li interessa". Amb aquestes paraules explica Norbert Bilbeny la relació entre periodistes i públic (*Ètica del periodisme*, Universitat de Barcelona, 2012) i obliga a respondre la següent pregunta: Diem sempre el que a la societat li interessa?

Ateneu Barcelonès. El subscriptor Joan-Enric Torrent lamenta "l'escàs ressò que les eleccions a l'Ateneu Barcelonès han tingut a *La Vanguardia*". Creu que "el nostre diari no n'ha informat bé" i vol saber "què ho ha causat". El lector té bona part de raó. Cinc dies abans de les eleccions una crònica detallava les candidatures i el perfil de cadascun dels dos aspirants a la presidència (19 de març, pàg. 32). L'endemà dels comicis, en una crònica d'última hora, *La Vanguardia* informava que Jordi Casassas era el nou president de l'Ateneu (25 de març, pàg. 39). Però com que l'escrutini va ser tard i el procés industrial obliga a tancar el diari a una hora fixa, la notícia no va sortir als primers exemplars. Part dels lectors no se'n va assabentar.

Els canvis mentre s'imprimeix el diari són habituals. Si arriba una notícia rellevant, cal publicar-la. I es canvia suprimint-ne una altra de menys transcendència. Però hi ha un problema: els lectors que reben el diari de primera edició es queden sense conèixer-la. Cal repetir la notícia l'endemà?

Aquest és un debat permanent. Però la constatació que a la societat de la informació les notícies arriben per múltiples canals limita la decisió de publicar-ne les que tenen més de 24 hores de vida. En el cas de l'Ateneu, quan es va redactar la informació d'última hora, l'escrutini no estava tancat, encara que l'avantatge de la candidatura de Casassas li assegurava la victòria. Vista la rellevància de l'entitat i amb el pretext de donar els resultats definitius, potser hauria estat necessari, l'endemà, reprendre la informació amb el cent per cent de l'escrutini i evitar que part dels lectors s'haguessin quedat sense conèixer, a través del seu diari, la nova junta de l'Ateneu. Encara que fos en format breu.

La batalla que mai no es va produir. Arran de la informació titulada "Una marxa contra les retallades i la llei de seguretat acaba amb pocs aldarulls a Barcelona" (30 de març, pàg. 22), la lectora Lúcia Oliva fa una sèrie de consideracions. "És notícia -pregunta- que hi hagi pocs aldarulls?". I ella mateixa respon: "Potser ho és si volien elogiar la tasca de la policia per aconseguir que no n'hi haguessin". La subdirectora Isabel García Pagan explica que l'enfocament respon al fet que, al marge de la reivindicació, "hi havia una alerta policial davant l'alt risc que es produïssin incidents, tenint en compte el grau de violència registrat el dissabte anterior, després d'una convocatòria similar a Madrid i la crida d'alguns grups que animaven a manifestar-se encaputxats".

La lectora es queixa que la notícia ens explica "la batalla que mai no es va produir com havia estat prevista" i que posant el focus en la violència "es criminalitza a tots els participants a la marxa" que eren 4.000 o 10.000, segons les fonts. "Si els aldarulls van ser pocs -diu- i no tots els manifestants hi van participar, ens hauria interessat més saber per què van sortir al carrer". Isabel García Pagan explica que, "precisament per evitar la criminalització de la protesta, vam decidir posar a portada una fotografia que mostrés un aspecte pacífic de la marxa".

Escollar els lectors i saber que el seu punt de vista no sempre coincideix amb les decisions del diari és indispensable per reva- lendar el pacte de què parla Norbert Bilbeny.●

Els lectors poden escriure al Defensor del Lector
(defensor@lavanguardia.es) o trucar al 93-481-22-99

Nuevos talleres de periodismo de la Escuela UAM-EL PAÍS

Estarán dedicados a videoperiodismo, información deportiva y de moda

EL PAÍS, Madrid

La Escuela de Periodismo Universidad Autónoma de Madrid-EL PAÍS organiza a lo largo del mes de mayo tres nuevos talleres de periodismo especializado que girarán en torno al videoperiodismo, la información deportiva y las claves para la confección de una publicación de moda. Los cursos estarán dirigidos por profesionales y orientados a todo tipo de público: desde estudiantes a profesionales de cualquier actividad, pasando por aficionados a las distintas temáticas.

El Taller de Videoperiodismo estará dirigido por Belén Melo, responsable de contenidos audiovisuales de EL PAÍS y tendrá lugar tres fines de semana (9, 10, 16, 17, 23 y 24 de mayo). Los alumnos podrán conocer los procesos de producción de las noticias y los informativos de televisión. Realizarán prácticas de grabación con cámaras digitales y aprenderán a manejar programas de edición no lineal, adquiriendo nociones para poder grabar y editar sus propios vídeos. Podrán realizar prácticas de edición y presentación de telediarios y contarán con la participación de profesionales de la televisión en activo.

Con el mundial de Fútbol que se celebrará en Brasil ya a la vuelta de la esquina, el sábado 10 y el domingo 11 de mayo Juan Mora, subdirector del diario As, coordinará el Taller de

Periodismo Deportivo, en el que se profundizará en la narrativa y en la información de un partido de fútbol tanto para su versión en un medio impreso como en la web. Se hablará de todos los géneros: crónicas, fotografías, entrevistas, análisis, opiniones, comentaristas, estadísticas y diseño. En el taller participarán, entre otros, Alfredo Relaño, director de As, los subdirectores Juanma Trueba y Pedro Pablo Sanmartín y Javier Matallanas, director de ASTV.

Moda y tendencias

Joana Bonet, periodista y escritora, dirigirá los días 6, 7, 13 y 14 de junio el Taller de Tendencias y Moda. Bonet, que fue directora de PRISA Revistas, es la creadora de *Woman* y dirigió *Marie Claire* durante 16 años. Impulsó la revista *Icon*, que el primer jueves de cada mes se entrega gratuitamente con el diario EL PAÍS. Este taller es una iniciación a la crónica de moda, al reportaje de tendencias y al tratamiento de la imagen como estímulo narrativo en las revistas. También se abordará la confección de un sumario, la edición gráfica de un editorial de moda y un reportaje, y se analizarán ejemplos de éxito de la prensa internacional.

Las plazas para los talleres y toda la información sobre la Escuela de Periodismo UAM-EL PAÍS se pueden encontrar en escuela.elpais.com

MIQUEL PUEYO
L'OFICI QUE MÉS M'AGRADABlog: <http://www.miquelpueyo.cat> · Twitter: @MiquelPueyo

Twitter i la tele

L'EXPANSIÓ DE les xarxes socials no només no ha devorat l'espai i el temps de la televisió, sinó que ha propiciat l'aparició d'una *segona pantalla*, la dels mòbils amb connexió a internet, en què els espectadors comenten allò que passa a la pantalla televisiva. Aquesta conversa social televisiva a internet es produeix, sobretot, a través de Twitter. Només a Espanya i en un any, el 2013, 4 milions i mig d'usuaris van tuitejar sobre continguts televisius, i un 32% de tots els comentaris apareguts a Twitter, en l'horari de màxima audiència, giraven al voltant d'allò que feien a la tele.

La limitació dels 140 caràcters de Twitter i la seua condició de conversa pública en directe són raons suficients per al seu èxit, a l'hora d'erigir-se en una mena de nou prescriptor de la programació televisiva. És clar que també hi ha qui, en sentit contrari, opina que no és la televisió la que es veu revitalitzada per aquesta conversa incessant en la xarxa, sinó que són els continguts televisius els que proporcionen arguments i temes per a aquest debat interminable.

Dimarts passat, en el marc de la Setmana de la Comunicació

de la Universitat de Lleida, el periodista i escriptor Víctor Amela va estar parlant d'aquesta nova manera de veure la tele (amb el Twitter) i va arribar a dir que fins i tot quan veu el "seu" programa a la pantalla televisiva, com un monjo llegint en solitari a la seua cel·la, l'individu

Fins i tot quan veu el "seu" programa a la pantalla televisiva, l'individu contemporani sent la necessitat de no perdre la comunicació

contemporani sent la necessitat de no perdre la comunicació amb els altres.

En síntesi, la visió que Amela va compartir amb el nombrós públic assistent a la seua conferència, en relació a la televisió i a les xarxes socials, va ser més aviat optimista i oberta, la qual cosa el va dur a una conclusió un punt audaciosa i provocativa, a l'afirmar que "tenim els *followers*, les nòvies i els nòvies, i la vida que ens mereixem".

Cena de excompañeros periodistas del 'Nou Diari' de Lleida

Un grupo de excompañeros periodistas del *Nou Diari* de Lleida se reunieron este viernes para cenar en el restaurante Tòfol, coincidiendo con los 20 años del cierre del periódico.

El sobtat interès de l'«Abc» pel medi ambient

Tres diaris ben diversos com *La Vanguardia*, *El Mundo* i l'ARA destacaven a les seves portades les disculpes entonades pel papa Francesc pels abusos comesos per part de capellans pederastes. Entre els pecats de l'Església, aquest és dels que més colpeix i indigna, en tant que s'abat sobre els innocents màxims, els nens. Els perdons de la cúria arriben tard –a vegades uns quants segles tard, *remember Galileu*–, així que és normal que quan ho fan trobin lloc a les primeres pàgines. L'«Abc» omplia tota la portada amb una foto del pontífex. Però el titular era “El Papa assentarà doctrina sobre medi ambient”. La qüestió dels abusos apareixia només en un títol secundari de l'interior. Entre els colors més habituals de les portades de l'«Abc» –Espanya, el rei, el Papa, el PP– diguem que el verd no hi té una presència destacada. Per això sobtava aquest arravatament ecologista just el dia que hauria calgut fer penitència i reconèixer públicament una de les anomalies de la institució que s'intenta defensar. (I una torna: *El País*, que manté la bandera del laïcisme, aigualia el moment de contricció papal: en comptes de posar Francesc en portada, destacaven el següent títol: “Moratòria per als privilegis de l'Església”).

Les falques d'Òmnium a favor de la consulta que RAC1 no ha volgut emetre

Aquesta setmana s'han emès a la Ser i a Flaixbac unes falques de publicitat d'Òmnium Cultural a favor de la consulta, en què el locutor de RAC1 Xavier Pérez Esquerdo (*La segona hora*), trucava a socis de l'entitat amb els cognoms Aznar, Chacón, Botella i Montoro defensant l'autodeterminació de Catalunya. Però els oients de RAC1 no les han pogut escoltar perquè l'emissora ha decidit no emetre l'anunci, de la campanya *Un país normal*, per més que Òmnium va fer la mateixa gestió que amb les altres ràdios. Vila-web s'ha posat en contacte amb RAC1 i encara no ha pogut obtenir cap explicació.

JANE EVELYN ATWOOD

Fotògrafa

“Una foto que et deixa indiferent és un fracàs”

Jane Evelyn ha participat en les I Jornades de Fotografia Social de la Fundació Vicente Ferrer i l'Institut d'Estudis Fotogràfics. PERE TORDERA

Mirada Sempre s'ha dedicat a fotografiar l'exclusió: dones preses, prostitutes, víctimes de la violència de gènere i de les mines antipersona... Feines de llarga durada, amb tot el temps que calgui per arribar fins al fons, i que s'han publicat a les grans capçaleres

CRISTINA
MAS

Jane Evelyn Atwood (Nova York, 1947) es va instal·lar a París el 1976 i des d'aleshores l'ha fascinat retratar l'exclusió. Rebutja les presses: es va passar deu anys fotografiant dones recluses en presons d'arreu del món. Els seus reportatges s'han publicat a *Life*, *The New York Times Magazine* i *París Match* i ha rebut diversos premis internacionals. Ha participat en les primeres Jornades de Fotografia Social, organitzades per l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya i la Fundació Vicente Ferrer.

Per què retrata l'exclusió?

Crec que forma part del meu ADN. Sé per què faig el que faig, però no crec que calgui explicar-ho. Les fotos hi són i els textos també. Els que les miren i els llegeixen n'han de treure les seves pròpies conclusions.

Com es relaciona amb les persones a qui fa fotos?

Intento passar tant de temps com puc amb ells. Al principi en sé ben poques coses i per això precisament m'hi vull apropar, perquè tinc moltes preguntes. Capbussar-me en el seu món comença per respondre a algunes d'aquestes preguntes. I quan trobes una resposta et sorgeix una nova pregunta. Em sembla que sóc capaç d'establir-hi una bona relació. S'han d'adonar que jo els respecto. I ho dic sense cap mena de pretensió: la gent no és estúpida. Quan un periodista intenta penetrar en un món que no és el seu només és un visitant, i molt privilegiat. I la seva motivació també ha de sorgir de dins: no pot dir-se només “Serà guai fotografiar això”. La gent s'adona si hi ha un interès real o no.

un artista

PETE SEEGER

un llibre

'CRIM I CÀSTIG', DE FIÓDOR DOSTOIEVSKI

una ciutat

BARCELONA

I no se sent culpable?

Per què m'hi hauria de sentir? No em sento culpable: m'enfado! Sempre intento que la gent a qui fotografio no perdi la dignitat humana. I això és cosa del fotògraf. No em puc permetre deixar de fer fotos perquè una situació sigui massa tràgica ni deixar que em superin les emocions. És com un metge: si es posa a plorar davant d'un pacient, no està fent la seva feina. Però la dignitat d'un ésser humà és molt important i de vegades descarto fotos perquè roben la dignitat a la gent. Ho vaig aprendre amb les dones preses: no crec que hi hagi res gaire pitjor que perdre la llibertat, però fins i tot a la presó riuen, fan bromes... L'ésser humà és extraordinàriament adaptable i això també ho explico, igual que les coses tristes i tràgiques.

La seva feina és el contrari del que volen les grans empreses editorials: ràpid, barat i lleuger.

De jove vaig dedicar-me a fer fotos d'actualitat, i em va semblar molt excitant, però alhora frustrant. Perquè just quan comences a entrar en un tema et fan passar a l'altre. Hi ha grans fotoperiodistes, però jo no

tinc caràcter per a això. I és cert que volen temes lleugers: a l'estiu les revistes et demanen temes d'estiu. I jo sempre els pregunto: ¿les tragèdies al món s'aturen al juliol i l'agost? Ens queda acceptar feines per sobreviure i treballar en el que realment ens interessa per difondre-ho per altres canals.

Quins?

Potser internet, llibres (tot i que no estan a l'abast de tothom), exposicions... Depèn de com ho facis pots arribar a molta gent. I no és cert que aquests temes no interessin: fa dos anys vaig fer una gran retrospectiva al Botanique de Brussel·les... i van veure-la 52.000 persones! El desinterès no és de la gent: és de la premsa.

¿La crisi ens ha fet més sensibles a l'exclusió i el patiment?

A França potser sí. Fa trenta anys hi havia determinats temes que la gent considerava d'àmbit privat: quant guanyaven, a qui votaven, si estaven malalts... I ara tenim *reality shows* a totes les televisions, com als Estats Units! Però alhora la gent està inundada amb milions de fotos: i hi ha una banalització, perquè tot es mostra al mateix nivell. El problema és que la majoria de gent no té formació per jutjar quina foto és més important que una altra: passa una mica com amb la pintura abstracta. La diferència entre una simple il·lustració i una gran foto és la diferència del treball d'un autor que s'expressa amb imatges, com un escriptor ho fa amb paraules. El problema és que quan la gent començava a aprendre aquesta diferència, internet ens va caure a sobre. Ara els joves fan milers de fotos i després les seleccionen, però això no té res a veure amb la mirada. Jo faig al revés: miro i trio el que mereix ser fotografiat. I això té a veure amb la meua mirada.

Què espera de la gent que veu les seves fotos?

No n'espero res, però m'agradaria commoure'ls. Si una imatge et deixa indiferent és un fracàs. I la reacció depèn de cadascú: les parelles amb fills no poden mirar les fotos dels nens cecs; les dones s'emocionen amb les fotos de prostitució mentre que els homes s'hi mostren massa interessats o molestos; la majoria de gent no vol veure fotos de la presó, si no és que hi han tingut algú.

Els seus projectes duren anys. Quan comença sap quan acabarà?

No em vull censurar. Cada tema necessita el temps que necessita. De vegades segueixo la gent un cop acabada la feina: amb la Blondine, protagonista de la meua sèrie sobre la prostitució, hi tenia una relació molt especial. Mai no em va demanar res. Quan li vaig portar el llibre amb les fotos em va dir que era el millor regal que li havien fet mai. —

MARTY BARON Director de 'The Washington Post'

Lleva 14 años como director de periódicos, por lo que ha vivido los mejores y peores tiempos para el periodismo. Ahora afronta una nueva etapa, tras la compra del diario por Jeff Bezos, el fundador de Amazon, lleno de optimismo

«Si los diarios no nos levantamos contra el poder, sacrificamos nuestro futuro»

MARÍA RAMÍREZ / Austin (Texas)

Enviada especial

En el *Miami Herald* lideró la redacción que consiguió hacer el recuento de los votos de Florida (en realidad, sí ganó Bush), en el *Boston Globe* consiguió un Pulitzer por destapar los abusos sexuales de los sacerdotes católicos y en el *Washington Post* ha publicado los detalles del espionaje masivo de la Agencia de Seguridad Nacional. También le ha tocado de pleno la crisis. En el *Globe*, recortó el 40% de la plantilla. En enero de 2013 llegó a un *Post* con una caída anual de la difusión del 14% y unas pérdidas de unos 40 millones de euros. Pero a los ocho meses Jeff Bezos, el fundador de Amazon, anunció la compra del periódico.

Marty Baron se subió hace unos días al escenario del auditorio donde se celebraba el simposio de periodismo digital de Austin y recitó sus nueve razones para «ser optimista sobre el futuro del periodismo».

A la salida, muchos se acercaban a agradecerle sus ánimos. Otros le pedían atención. Un periodista colombiano le hablaba de un semanario en español en Washington propiedad del *Post*. Un ingeniero finlandés le enseñaba el prototipo de una tableta que se dobla. Con unos hablaba en español, que aprendió para ser mejor reportero en Los Ángeles. Para la entrevista con EL MUNDO escogió el inglés. «Por las sutilezas», dijo (en perfecto castellano).

Pregunta.— ¿Era tan optimista antes de que Jeff Bezos comprara el *Post*?

Respuesta.— Mi visión no ha cambiado. Hace año y medio, cuando todavía estaba en el *Boston Globe*, di un discurso parecido. Soy consciente de cuáles son los retos y las presiones, que siguen ahí. Muchos periódicos siguen recortando plantilla. Y también sé que los diarios no son todo el sector de medios. Hay iniciativas con cosas nuevas e interesantes que representan buenas oportunidades para hacer periodismo. Los medios tradicionales tenemos que reinventarnos: hacer la transición hacia un futuro digital y seguir haciendo periodismo importante que tenga impacto. Conozco las presiones, pero veo señales esperanzadoras.

P.— ¿Hasta qué punto es una cuestión de dinero?

R.— El dinero es importante, está claro. Necesitamos el dinero para hacer inversiones, para pensar a largo plazo, para experimentar durante un tiempo suficiente. Necesitamos propietarios con una perspectiva a largo plazo. Es una transición difícil y es importante no tener propietarios que quieran sacar dinero rápido y cuan-

do más mejor y que sean pesimistas sobre el futuro.

P.— ¿Cuál es su prioridad en la transición digital?

R.— Lo más importante es que en la redacción nos estamos concentrando en el tipo de periodismo que funciona bien en la web, con una escritura más informal y accesible y desplegando todas las herramientas que están a nuestro alcance, apoyándonos en las redes sociales o en los vídeos. Es una manera diferente de contar historias. También estamos pensando en nuevos productos (sobre los que por ahora no puedo hablar) y estamos pactando con periódicos locales en todo el país. Invertimos en recursos tecnológicos. Más que nunca estamos convirtiéndonos en una empresa de tecnología. Es muy importante ser líderes en tecnología, no seguir a los demás.

P.— ¿Son las suscripciones digitales la respuesta?

R.— Eso esperamos. Tenemos un modelo de suscripción. Tampoco es la panacea para el sector en el ambiente actual, pero si se crea el producto adecuado la gente puede estar dispuesta a pagar por él. Queremos crear el producto que satisfaga a los clientes y les haga rascarse el bolsi-

llo porque crean que merece la pena.

P.— ¿Es más independiente el periodismo que se apoya en suscriptores y no tanto en los anunciantes?

R.— Ahora mismo la publicidad es nuestra principal fuente de ingresos. Ya somos independientes de nuestros anunciantes. No hacemos nada sólo para satisfacerlos. Somos independientes periódicamente. No es un debate para nosotros, pero por supuesto estamos buscando fuentes más diversificadas de ingresos.

P.— Tal vez sí es una cuestión en

PRIORIDAD

«Ofrecemos una escritura accesible, apoyada en las redes sociales y los vídeos»

MODELO DE NEGOCIO

«Si se crea el producto adecuado, la gente está dispuesta a pagar»

Jeff Bezos, fundador de Amazon y propietario de 'The Washington Post'. / BLOOMBERG

«Trabajar para satisfacer al cliente»

M. R. / Austin

Jeff Bezos, fundador de Amazon, compró *The Washington Post* y sus publicaciones afiliadas en agosto de 2013 por 250 millones de dólares (algo menos de 190 millones de euros). Baron habla sobre esta situación.

Pregunta.— ¿Qué puede aprender la prensa de Amazon?

Respuesta.— Es importante crear una experiencia que guste al consumidor, crear un producto simple y accesible, y trabajar continuamente para satisfacer al cliente. Y hay que pensar a largo plazo. Esto es algo que podemos aprender de su experiencia.

P.— ¿Cómo se crece desde ahí?

otros países como España.

R.— Ya veo lo que ha pasado. Acabo de conocer al nuevo director de *El País*, que era el corresponsal en Washington. Estuve en su despedida. Han echado al director de EL MUNDO, al director de *El País* y al de *La Vanguardia*. Estáis viendo en España lo que vimos en EEUU con las presiones en el sector por la crisis financiera de 2007-2008 e internet.

P.— ¿Hasta qué punto tiene compensación económica para la empresa hacer periodismo agresivo de denuncia?

R.— Compensa mucho. Nuestros lectores esperan que lo hagamos. Eso es lo que nos diferencia, lo que nos distingue de otras instituciones periodísticas: el que hagamos ese importante trabajo. Eso es lo que crea la marca, por eso los lectores vienen a nosotros, por eso pasan más tiempo con nosotros del que pasan en otras webs. Es increíblemente importante que hagamos un periodismo que pida cuentas al poder. Si dejáramos de hacerlo, seríamos como todos los demás, como cualquiera. Una cosa que no queremos ser es sólo como todos los demás.

P.— ¿Dudó en publicar las filtraciones de Edward Snowden?

R.— No tuve ninguna duda. Obviamente pensamos mucho sobre ello y que habría debates sobre las fuentes y los métodos, que tradicionalmente no revelamos. Pero era un asunto político que privilegiaba enormemente la seguridad nacional a expensas de la intimidad del individuo. La política había sido aplicada casi por completo en secreto. El público americano no había podido participar en ese debate. Por eso era importante para los ciudadanos saber qué estaba pasando y cuáles eran sus implicaciones constitucionales. Era inconcebible que tuviéramos esa política sin ningún debate público.

P.— ¿Habría sido mejor no revelar la fuente?

R.— No puedo entrar en ese debate. No creo que hubiera permanecido en secreto mucho tiempo. Había maneras de saber quién era. No creo que importe tanto, pero él decidió dar el paso y revelar su identidad. Era cuestión de tiempo antes de que se hubiera sabido su nombre.

P.— Bob Woodward dice que él lo habría protegido mejor.

R.— Pregúntale a Bob.

P.— ¿Por qué le preocupa tanto la autocensura?

R.— Creo que es un problema. Por sus presiones financieras, muchos periódicos han decidido no ir contra nadie. Tienen miedo de hacerlo y les preocupan el riesgo, los costes legales y la retirada de anunciantes. Creo que también les preocupa que les critiquen por ser partidistas. No creen tener la suficiente fuerza financiera para levantarse contra el poder y dan un paso atrás. Es importante que no hagamos esto. Si los periódicos no nos levantamos contra el poder, sacrificamos nuestro futuro, nuestra identidad y nuestra razón de ser.

P.— ¿Afrontó esas presiones en el *Boston Globe*?

R.— Publicamos una gran investigación sobre los abusos de curas en la Iglesia católica y cómo se taparon durante muchas décadas. La Iglesia era probablemente entonces la institución más poderosa de Boston. Aun así sabía que muchos lectores podrían sentirse alienados y estar en contra de esa investigación, la que-riamos hacer porque por encima de todo los periódicos tienen que luchar por algo y publicar la verdad. Si no publicamos la verdad, ¿qué sentido tenemos?

P.— ¿El *Globe* perdió lectores por ello?

R.— No creo que eso nos perjudicara. La documentación era tan sólida y las revelaciones eran tan llamativas que la mayoría se dio cuenta de que había un problema dentro de su

Sigue en página 45

Marty Baron, al frente de la redacción de 'The Washington Post'. / BOSTON GLOBE

Viene de **página 44**

iglesia que había que afrontar rápido y que, después de todo, habíamos hecho un servicio público.

P.— ¿Todavía hay recursos para dejar a periodistas investigar durante ocho meses como entonces?

R.— Espero que sí. Obviamente algunas instituciones sienten que no tienen ese dinero y que no lo están haciendo correctamente. Pero otras siguen investigando, como el periódico de Milwaukee, el de Sacramento y el de Bergen County, en Nueva Jersey, que destapó el escándalo del puente George Washington que ha afectado a Chris Christie. Proprietarios y directores tienen que reconocer que ésa es una gran prioridad.

P.— ¿Fue cuestión de dinero el no hacer el proyecto del periodista Ezra Klein en el Post?

R.— No propuso hacer su proyecto dentro del Post. Propuso hacer una organización completamente aparte. Nunca propuso hacerlo en nombre del Post o bajo nuestro paraguas. No tenía nada que ver con el futuro del Post sino con su propia empresa.

IDENTIDAD

«Es importante que hagamos un periodismo que pida cuentas al poder»

OBSTÁCULO

«Me preocupa la autocensura porque creo que es un problema»

P.— ¿Cómo hay que integrar los datos en el reportaje?

R.— Lo hacemos cada día. Lo hacemos en varios blogs. Lo hacemos con periodistas que miran datos y los utilizan como base para sus artículos. Es importante. Es una buena manera de contar historias, con más gráficos. Es más eficaz que un artículo tradicional sólo de texto.

P.— ¿Es bueno tener un departamento especial de datos?

R.— No, creo que es mejor integrarlo. Si quieres cambiar la cultura de una organización, es mejor repartir a todas esas personas por la redacción. Así ayudas al cambio.

P.— ¿Se han integrado del todo la web y el papel?

R.— Sí, no tenemos ningún problema. Estamos completamente integrados. No hay ninguna división cultural. Todo el mundo entiende lo que tenemos que hacer para transformarnos digitalmente y la gente lo apoya. Entienden que el futuro es digital. Miran a sus hijos y los ven utilizando dispositivos móviles. Tenemos que afrontar la realidad.

P.— ¿Consideraría hacer un proyecto en español?

R.— Eso depende de la empresa, pero a mí me gustaría considerar cualquier cosa. Si alguien tiene una idea, que nos la traiga.

AUDIOVISUAL

El PP cambió la ley para permitir la privatización de las televisiones autonómicas. / ÁLVARO GARCÍA

Murcia privatiza la gestión de la televisión autonómica

Es la primera comunidad que se acoge a la reforma audiovisual del PP

ROSARIO G. GÓMEZ
Madrid

En los peores años de la crisis, Murcia ha mantenido bajo mínimos su televisión autonómica, pero ahora, cuando el sector publicitario comienza a remontar, la comunidad se dispone a entregar su gestión al sector privado. El Gobierno que hasta principios de abril ha presidido Ramón Luis Valcárcel (PP) es el primero en aprovechar la ventana abierta tras la reforma de la Ley Audiovisual emprendida en 2012 por el Ejecutivo de Mariano Rajoy, que permite la privatización total o parcial de los canales autonómicos. Murcia ha convocado un concurso para adjudicar la "gestión indirecta" de la televisión pública, que abarca la emisión de programas —incluidos los informativos— y la comercialización de la publicidad. El ente regional se hará cargo de los costes del transporte y difusión de la señal.

Para este año, RTV Murcia tiene un presupuesto de 6,3 millones de euros, de los que casi la mitad corresponden a gastos de personal. Pero la comunidad quiere reactivar la televisión duplicando la subvención: destinará hasta 36 millones en los próximos tres años, según el anuncio publicado la semana pasada en el Boletín Oficial del Estado, aunque el valor estimado del contrato que saca a concurso asciende a 59,8 millones.

Murcia ya había firmado en anteriores etapas convenios con distintas productoras para la producción de programas. Ahora las que opten al codiciado convenio tendrán en sus manos prácticamente toda la gestión televisiva.

Estarán obligadas a emitir, al menos, 16 horas diarias (desde las ocho de la mañana hasta las 12 de la noche) y un mínimo de 42 horas semanales serán de contenidos de servicio público (sin contar reposiciones). Tras la firma de la adjudicación, las emisiones comenzarán en dos meses.

Durante el tiempo de vigencia del contrato (desde mayo de 2014 hasta abril de 2017) se establecen cuatro partidas presupuestarias de 8, 12, 12 y 4 millones de euros, que corresponden a los cuatro ejercicios afectados. Los programas que elabore la empresa privada, según se especifica en el *Pliego de prescripciones técnicas*, deberán ser "un modelo de credibilidad e independencia", además de respetar las garantías de-

democráticas y estimular la participación ciudadana, fomentar la identidad de la región y promover la educación y la cultura.

Pese a proclamar la indepen-

Los formatos de 'reality show' no podrán ser subvencionados

dencia, se establece que el ente fijará "las directrices" de los contenidos informativos y también de aquellos espacios que sean considerados de servicio público. Aunque, eso sí, se podrá consensuar con el adjudicatario "la

mejor implementación" de tales directrices.

En los informativos, el aspecto más sensible de la cesión de la gestión, primarán las noticias locales y regionales (ocuparán al menos el 60% del tiempo). La parrilla incluirá un noticiero matinal (de, al menos, 30 minutos), uno de sobremesa (50 minutos), uno de tarde-noche (50 minutos) y dos avances y bloques de información meteorológica. Durante el fin de semana habrá dos ediciones de 45 minutos. Además, se incluirá cada siete días un espacio de una hora sobre la actividad de la Asamblea regional, un deportivo y un formato socio-cultural.

La parrilla se podrá completar con series, películas, documentales, telefilmes y formatos de telerrealidad. El pliego deja claro que los *reality show* no se considerarán programas de servicio público ni podrán financiarse a costa "de la compensación económica" que realizará la Comunidad de Murcia, a razón de 12 millones de euros al año. Pero, el ente se reserva el derecho a parar la producción y emisión de cualquier programa "en el momento en el que se considere oportuno" si percibe que el contenido no es adecuado.

Quien se haga finalmente con el concurso asumirá además la comercialización de la publicidad. Pero con sus particulares restricciones. La Comunidad se reserva cinco minutos por hora para su propia propaganda en determinadas franjas. O, como dice el documento, para "anuncios y mensajes de comunicación oficial de las consejerías, organismos y empresas públicas del sector público regional".

Folclore y religión

Los programas de "servicio público" que subvencionará la Comunidad de Murcia abarcan retransmisiones de eventos culturales, deportivos, políticos, folclóricos y religiosos. La empresa adjudicataria estará obligada a difundir un mínimo de 80 horas anuales de celebraciones variopintas.

No podrá esquivar la retransmisión de las campañas de fin de año ni las fiestas de cartagineses y romanos, y tendrá que retransmitir efemérides regionales como el Bando de la Huerta, la Batalla de las Flores, los Caballos del Vino de Caravaca de la Cruz o los desfiles de carnavales que se

sucedan en las principales localidades de la comunidad.

Entre los actos de carácter religioso de obligada cobertura figuran la cabalgata de los Reyes Magos y la Semana Santa. Y en el ámbito político, la empresa que se haga cargo de la gestión tendrá que retransmitir los actos del Día de la Región, los debates políticos desde la Asamblea murciana (sobre el estado de la nación, presupuestos y de investidura), que como mínimo alcanzarán 40 horas anuales. En el plano deportivo, habrá de emitir, al menos, dos eventos a la semana de equipos y deportistas regionales.

Montse Cuesta, rastreadora de estilos

Convirtió la revista 'AD' en una referencia del interiorismo

ANATXU ZABALBEASCOA

Defender lo superfluo no es fácil en épocas de grandes carencias. Pero la editora Montse Cuesta Tarín aprendió en carne propia que es de lo superfluo de donde a veces uno obtiene alegría y goce cuando lo fundamental termina por fallar. Nacida en Valencia en 1957 y fallecida víctima de un cáncer el pasado miércoles, Montse fue mediterránea y cosmopolita, acérrima futbolera y una gran defensora de la decoración. Formada en la Facultad de Ciencias de la Información de la Universidad Complutense de Madrid y con una trayectoria arraigada en el mundo de la moda (fue directora de esa disciplina de la revista *Telva*), Cuesta recibió hace una década un encargo que cambiaría su vida: la edición española de la revista *AD* (*Architectural Digest*, del grupo Condé Nast).

Cuesta había puesto en marcha un suplemento de decoración en la propia *Telva* y había dirigido la revista *Casa&Campo*, pero en esta ocasión lo que le encargaron iba más allá de el encargo no quería simplemente lanzar una publicación más. Le pidieron que rastrear un estilo que, de existir, debía ser capaz de hablar de una España contemporánea asentada en los valores de la tradición. Montse Cuesta y su equipo lo buscaron, lo hallaron y fueron capaces de comunicarlo. Así, la edición española de la marca global que es *AD* se convirtió en una referencia en el mundo del anticuariado, del coleccionismo, del interiorismo y de la decoración. La buena convivencia entre los nuevos creadores, los viejos valores y la modernidad arraigada le valieron a la publicación una reputación internacional. Y la osadía de combinarlos hasta reinventarlos supuso para Cuesta y su equipo el prestigio

La periodista Montse Cuesta, directora de la revista *AD*.

Reflejó una España actual asentada en los valores de la tradición

de los analistas perspicaces. Por eso, el premio *AD* que Montse ideó para celebrar todo ese torrente creativo que iba hallando era (es) codiciado por arquitectos, diseñadores y decoradores (de Tuñón y Mansilla o Zaha Hadid y Norman Foster a Lorenzo Castillo, To-

más Alía o Mariscal). Es significativo que ese galardón, que premia la creatividad en la arquitectura y la decoración, haya sido entregado por algunos políticos (José Bono o Alberto Ruiz Gallardón) conscientes acaso de que hay una verdad profunda en la cultura doméstica. Puede que fuese esa verdad la que diese fuerzas a Cuesta para, durante casi un lustro, volcarse en la revista tratando de mejorarla mientras su salud empeoraba, sabedora, tal vez, de cuánto puede, lo aparentemente superfluo, alegrar y aligerar la vida.

DENUNCIADO POR JULIE GAYET

El fotógrafo que destapó el romance de Hollande, a juicio

ABC

Sébastien Valiela, el fotógrafo que sacó a la luz el romance del presidente de Francia, **François Hollande** con la actriz **Julie Gayet**, dieciocho años menor que él, se sentará en el banquillo de los acusados.

Así lo afirma la prensa francesa citando a la Fiscalía de Nanterre.

Este juicio forma parte de la serie de demandas que la intérprete interpuso contra varios medios después de que su *affaire* con el presidente fuera descubierto. Como explican los medios locales, Valiela no estará solo en el banquillo de los acusados. La Fiscalía ha llamado a su cuñado, **Laurent Viers**, como presunto autor material de las fotos, así como a la directora de «Closer», **Laurence Pieau**, y al director de la empresa editora, **Carminé Perna**.

Valiela no tendrá que dar explica-

ciones por las imágenes en las que el presidente sale de casa de la actriz, sino por las que se publicaron una semana después del escándalo. En ellas, Gayet aparecía al volante de un coche en su primera salida después de que se desvelara su relación con Hollande.

S. VALIELA

Si bien éste es el primer juicio al que se enfrenta el paparazi, «Closer» ya fue condenado a pagar a una multa de 15.000 euros por la publicación de las imágenes que desvelaron el romance presidencial. Además, la revista tuvo que indemnizar a la exmujer de Hollande, **Valérie Trierweiler**, por publicar unas instantáneas cuyas mien-

tras disfrutaba de unas vacaciones en Isla Mauricio.

Valiela era un paparazzi desconocido hasta que destapó el juicio de Hollande y este juicio no menoscabará su fama.

EL OYENTE

Los medios en los EEUU

LUIS OZ

Subsisten los grandes desafíos de los últimos años y siguen apareciendo retos nuevos, pero se percibe un nuevo optimismo –quizás esperanza– sobre el futuro del periodismo en los EEUU.

Así se abre la undécima edición del Estado de los Medios (*State of the Media*), de Pew Research, que vio la luz a finales de marzo.

En 2013 las principales cadenas de televisión perdieron un 11% de seguidores: entre un 6% (Fox) y un 24% (MSNBC). La audiencia de la televisión local, en cambio, aumentó en todos los horarios. Crece por primera vez en cinco años.

La circulación de los periódicos aumentó un 3% de lunes a sábado y un 1.6% los domingos. La de las revistas, en cambio, se redujo un 2%.

Algo más del 90% de los estadounidenses mayores de 12 años sigue escuchando la radio, pero sólo crece la radio en internet: un 33% la escuchó en la última semana de 2013.

El 82% se informa por ordenador y un 54% por móviles y tabletas. Los digitales –unos 500 nacidos en los últimos seis años– dan trabajo a unos 5.000 profesionales, pero la mayor parte de la información periodística original siguen produciéndola los diarios tradicionales, cuyas plantillas continúan reduciéndose (6.4% en 2012, más en 2013).

Los nuevos filántropos, el capital riesgo y otros empresarios particulares están poniendo dinero en proyectos periodísticos nuevos, con frecuencia dirigidos por prestigiosos profesionales curtidos en los mejores diarios del país, pero son aún cantidades insignificantes en los 60.000 millones de dólares de ingresos anuales de toda la industria periodística estadounidense.

La publicidad en los periódicos impresos sigue cayendo: un 52% ya desde 2003. En las televisiones se mantiene estable. La concentración de las cadenas de televisión (quedan 958), cada vez en menos manos, ha ido acompañada de una caída de la producción propia.

Con la participación creciente de los usuarios de las redes en la producción y distribución de contenidos van surgiendo nuevas formas de contar y la transformación demográfica de los EEUU obliga a todos los grandes medios a tener en cuenta a los hispanos.

Indústria acusa les TDT de crear alarma social

BARCELONA Redacció

La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació (Setsi) creu que les televisions que han de tancar 9 canals de la TDT en virtut d'una sentència del Tribunal Suprem estan creant una "alarma" sobre els danys econòmics que els causaria la mesura esmentada. Així ho va comunicar la Setsi en un comunicat fet públic després que la Unió de Televisions Comercials en Obert (Uteca) hagi insistit que pot "solucionar-se la situació" -generada arran de la decisió de l'alt tribunal d'anul·lar l'assignació d'un múltiple digital a cadascuna de les concessionàries de la TDT nacional-, sense que sigui necessari tancar 9 dels 24 canals.

Segons subratlla, els mateixos escrits dels llicenciataris de la TDT a la Comissió Nacional del Mercat de Valors "no preveuen perjudicis en els seus comptes" per l'execució de la sentència esmentada, la qual cosa, segons la seva opinió, "no es correspon amb l'alarma que traslladen sobre els presumptes danys que els causaria aquesta execució i el seu impacte en l'activitat econòmica del sector". A més, per a Indústria és "inacceptable" la pretensió de les televisions d'aprovar un reial decret llei "que buidi de contingut" la resolució, ja que "xoca amb la jurisprudència reiterada" del Tribunal Constitucional sobre l'adopció de lleis particulars i, en aquest cas específic, amb diverses resolucions de les autoritats comunitàries i en les directives de la UE.●

Los periodistas jurídicos denuncian discriminación

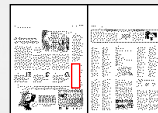
X. G. P. MADRID.

La Asociación de Informadores y Comunicadores Jurídicos (Acijur) lamenta la decisión de la Sección Cuarta de la Audiencia Provincial de Madrid de impedir la cobertura televisiva de un juicio.

En una nota, los periodistas consideran que no debe existir discriminación alguna con relación a los medios de comunicación, in-

cluidos los audiovisuales, con sus instrumentos de sonido e imagen.

Además, Acijur se sorprende que sea el Tribunal el que niegue el interés informativo del proceso, aspecto que, en opinión de la Asociación, deben determinar los propios medios en su condición de representantes de los ciudadanos, que son los verdaderos titulares del derecho a la información en un Estado democrático.

POLÉMICA

La cadena FX acusa a HBO de desleal

El director de FX, John Landgraf, ha señalado que la cadena HBO no juega limpio al incluir «True Detective» en la categoría de drama, en vez de miniserie, en la próxima edición de los premios Emmy. Según Landgraf, «esto provoca que un actor de serie como Matthew Rhys «The Americans» tenga que competir contra un ganador de un Oscar como McConaughey». Otras productoras como Showtime o Netflix no se libran tampoco de las críticas, ya que según él se amoldan a las categorías que más les conviene para hacerse con el premio.

La indústria americana, interessada en l'audiovisual català

► Rod Perth, president de la National Association of Television Program Executives (Natpe), es va reunir aquesta setmana a Barcelona amb representants del món de la indústria audiovisual per explorar projectes de col·laboració en matèria de continguts audiovisuals i noves oportunitats de negoci. Perth es va reunir amb executius del sector a Foment del Treball i va pronunciar una conferència a Barcelona Activa. / Redacció

INTERNET

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
12/04/14	Altres TV: 4 models 4 programes / Observatori de l'ètica comunicativa	58	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
12/04/14	La prohibición del uso de Drones ralentizará nuevas formas de periodismo / Periodismo Ciudadano	60	1
12/04/14	Crónica y mirada / PortalComunicación.com	61	1
12/04/14	Altres TV: 4 models 4 programes / Observatori de l'ètica comunicativa	62	1
13/04/14	Optimismo para periodistas, una respuesta a la crisis de la prensa en forma de libro / 233grados.com	63	1
14/04/14	Toma de conciencia sobre el ejercicio del periodismo / Periodistas en Español	64	2
14/04/14	Los 5 activistas más destacados por Witness con su trabajo a través del vídeo / Periodismo Ciudadano	66	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Altres TV: 4 models 4 programes

Dissabte, 12 de abril de 2014

8 TV - anteriorment City TV -, és una cadena de televisió generalista d'àmbit català, va ser creada l'any 2001 i pertany al Grupo Godó, propietari entre d'altres del diari La Vanguardia, i de l'emissora de ràdio RAC 1. Durant l'any 2013, 8TV ha estat la cadena privada catalana amb més audiència. Equip de reporters és un programa d'informació i anàlisi de temes d'actualitat presentat pel periodista Pol Marsà. L'espai es va iniciar el gener de 2012 i té una periodicitat setmanal. La seva duració és aproximadament de 50 minuts, durant els quals es presenten habitualment tres reportatges que tracten qüestions heterogènies tant en l'àmbit nacional com internacional. Aquest últim paràgraf es podria compartir amb els altres medis catalans que també comparteixen els codis deontològics. 8 TV es troba sota la competència del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) i s'acull al codi deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya. 13 TV és un canal generalista creat al novembre de 2010 que aposta per l'emissió de continguts de caire catòlic, programes d'actualitat econòmica i política, cinema clàssic i telesèries. El seu principal accionista és la Conferència Episcopal. L'espai que analitzaré és El Cascabel, programa d'anàlisi i opinió, des d'un punt de vista conservador, centrat en el debat polític i en l'actualitat social. S'emet de dilluns a dijous en horari de prime time i està dirigit per Antonio Jiménez. A les tertúlies i participen altres col·laboradors del programa com Isabel Durán, Carlos Cuesta, Francisco Marhuenda o Hermann Tertsch. Al maig del 2013, 13 TV s'adhereix a la Fundación para la Comisión de Arbitraje, Quejas y Deontología de la FAPE. El mitjà que analitzaré és IB3, el canal públic televisiu de les Illes de ràdio i televisió de les Illes Balears, que emet des de març de l'any 2005. La seva programació és de tipus generalista i abasta continguts culturals, esportius, d'entreteniment (magazines, pel·lícules, concursos) i dos espais informatius (al migdia i al vespre). La meua anàlisi se centrarà en els informatius del migdia. Tenen una duració d'una hora aproximada i ofereixen informació de les quatre illes, tot i que la major part tracta sobre Mallorca. Lens té uns principis generals de programació, on exposa una sèrie de línies que han de presidir el tractament que es doni a la informació per aconseguir una programació més concorde amb les demandes socials. BTV és una televisió adherida a la Xarxa Audiovisual Local (XAL) i forma part de l'Associació Europea de Televisions de Ciutat (EAC TV) i de la Coordinadora de Televisions Públiques Locals de Catalunya. BTV és gestionada per una societat (ICB) amb capital 100% de l'Ajuntament de Barcelona que es regeix pels seus estatuts, pel reglament d'organització i funcionament del servei públic de televisió local de Barcelona (BTV) i per la resta de normes que li són aplicables. Disposa d'una graella amb cinc informatius diaris que ocupen més de quatre hores i mitja de programació. Connexió Barcelona, objecte del nostre anàlisi, completa l'oferta informant (de dilluns a divendres) dallò que succeeix a Barcelona mitjançant connexions en directe amb un equip de reporters.

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

La prohibición del uso de Drones ralentizará nuevas formas de periodismo

Dissabte, 12 de abril de 2014

El uso de vehículos aéreos no tripulados, (Unmanned Aerial Vehicle), mas conocidos como Drones , se ha convertido en una tendencia en aumento. En PC os hemos hablado de ello a través de numerosas iniciativas que destacan el valor de estos vehículos en el ámbito periodístico , especialmente a la hora de captar imágenes en terrenos a los que el acceso de la prensa profesional, resulta especialmente peligroso. Tal y como destaca El Diario : la Agencia Estatal de Seguridad Aérea, AESA, dependiente del Ministerio de Fomento, ha emitido una circular en la que prohíbe taxativamente el uso de aeronaves pilotadas por control remoto con fines comerciales o profesionales . La importancia de la utilización de estos peculiares artefactos ha dado lugar al conocido como: drone journalism , o periodismo drone. Facultades de Periodismo y Comunicación de masas como la de la Universidad de Nebraska han puesto en marcha el Drone Journalism Lab . Las aplicaciones son innumerables, especialmente en el caso de desastres naturales, crisis armadas, coberturas ciudadanas o multitudinarias manifestaciones. Todos estos avances podrían verse truncados, tal y como os hemos anticipado en PC , en donde os venimos hablando de cómo en algunos lugares se podría legislar en contra de su uso , llegando incluso a permitir que la fuerza pública derribe estos drones de un disparo . A la espera de la aprobación de un reglamento preliminar que ponga orden a estas actividades, la Agencia de Seguridad Aérea es taxativa tal y como indican en dicha circular: Hasta que no esté aprobada la nueva normativa específica que regule el uso de este tipo de aparatos, AESA no puede emitir dichas autorizaciones porque carece de base legal para ello. Por tanto, utilizar drones para la realización de este tipo de trabajos con fines profesionales o comerciales sin autorización es ilegal y está sujeto a la imposición de las correspondientes sanciones. Esta medida no solo pone en peligro la facturación prevista para este año de las empresas que usan drones, sino que puede impedir la utilización de este tipo de vehículos en el ámbito periodístico, para captar imágenes de las numerosas manifestaciones que se producen en nuestro país. La Plataforma de Afectados por la Hipoteca utilizó el hexacóptero anti-desahucios: Guerrilla Drone para informar de todo lo sucedido durante un concierto en Elche. Guerrilla Drone es un proyecto del hacktivista catalán Lot Amorós y el objetivo de la utilización de este drone era tratar de proteger a la gente de posibles altercados, especialmente en los casos de violencia policial. La prohibición de su uso podría dejar a la ciudadanía sin una herramienta de gran valor con la que documentar este tipo de agresiones. [Pinche aquí para ver el vídeo](#)

Audiència: -

Ranking:

VPE: -

Pàgina: 1

Tipologia: online

Crónica y mirada

Dissabte, 12 de abril de 2014

ANGULO, María (coord.) En tiempos de periodismo exprés, deberíamos celebrar la existencia de un género como la crónica. Cultivar la crónica exige un esfuerzo por agotar todas las preguntas posibles en torno a un acontecimiento, por comprender sus aristas, por escuchar todas las voces y por desterrar nuestros prejuicios. Luego, el cronista no debe detenerse hasta encontrar la mejor manera de narrar los hechos. El periodismo narrativo no pierde el tiempo hablando de objetividad, es consciente de que, con su trabajo, el periodista está llevando a cabo una orgullosa declaración de subjetividad. Cada periodista tiene una manera particular de acercarse a los hechos y de plasmarlos sobre el papel. Quizás esa sea el arma definitiva que dispone el cronista: su mirada. Este volumen nos habla de las herramientas de las que puede servirse un periodista para cultivar una voz propia. El punto de vista teórico de algunos investigadores, como Jorge Carrión y Roberto Herrscher, entre otros, se complementa con las crónicas de autores como Juan Villoro, Martín Caparrós y Leila Guerriero, que nos ofrecen un punto de vista más práctico.

Altres TV: 4 models 4 programes

Dissabte, 12 de abril de 2014

8 TV - anteriorment City TV -, és una cadena de televisió generalista d'àmbit català, va ser creada l'any 2001 i pertany al Grupo Godó, propietari entre d'altres del diari La Vanguardia, i de l'emissora de ràdio RAC 1. Durant l'any 2013, 8TV ha estat la cadena privada catalana amb més audiència. Equip de reporters és un programa d'informació i anàlisi de temes d'actualitat presentat pel periodista Pol Marsà. L'espai es va iniciar el gener de 2012 i té una periodicitat setmanal. La seva duració és aproximadament de 50 minuts, durant els quals es presenten habitualment tres reportatges que tracten qüestions heterogènies tant en l'àmbit nacional com internacional. Aquest últim paràgraf es podria compartir amb els altres medis catalans que també comparteixen els codis deontològics. 8 TV es troba sota la competència del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) i s'acull al codi deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya. 13 TV és un canal generalista creat al novembre de 2010 que aposta per l'emissió de continguts de caire catòlic, programes d'actualitat econòmica i política, cinema clàssic i telesèries. El seu principal accionista és la Conferència Episcopal. L'espai que analitzaré és El Cascabel, programa d'anàlisi i opinió, des d'un punt de vista conservador, centrat en el debat polític i en l'actualitat social. S'emet de dilluns a dijous en horari de prime time i està dirigit per Antonio Jiménez. A les tertúlies i participen altres col·laboradors del programa com Isabel Durán, Carlos Cuesta, Francisco Marhuenda o Hermann Tertsch. Al maig del 2013, 13 TV s'adhereix a la Fundación para la Comisión de Arbitraje, Quejas y Deontología de la FAPE. El mitjà que analitzaré és IB3, el canal públic televisiu de les Illes de ràdio i televisió de les Illes Balears, que emet des de març de l'any 2005. La seva programació és de tipus generalista i abasta continguts culturals, esportius, d'entreteniment (magazines, pel·lícules, concursos) i dos espais informatius (al migdia i al vespre). La meua anàlisi se centrarà en els informatius del migdia. Tenen una duració d'una hora aproximada i ofereixen informació de les quatre illes, tot i que la major part tracta sobre Mallorca. L'espai té uns principis generals de programació, on exposa una sèrie de línies que han de presidir el tractament que es doni a la informació per aconseguir una programació més concorde amb les demandes socials. BTV és una televisió adherida a la Xarxa Audiovisual Local (XAL) i forma part de l'Associació Europea de Televisions de Ciutat (EAC TV) i de la Coordinadora de Televisions Públiques Locals de Catalunya. BTV és gestionada per una societat (ICB) amb capital 100% de l'Ajuntament de Barcelona que es regeix pels seus estatuts, pel reglament d'organització i funcionament del servei públic de televisió local de Barcelona (BTV) i per la resta de normes que li són aplicables. Disposa d'una graella amb cinc informatius diaris que ocupen més de quatre hores i mitja de programació. Connexió Barcelona, objecte del nostre anàlisi, completa l'oferta informant (de dilluns a divendres) dallò que succeeix a Barcelona mitjançant connexions en directe amb un equip de reporters.

Optimismo para periodistas, una respuesta a la crisis de la prensa en forma de libro

Diurne, 13 de abril de 2014

Marta Franco y Miquel Pellicer nos dan algunas claves sobre el panorama de los nuevos medios de comunicación en la era digital en el libro *Optimismo para periodistas*, que ha sido publicado por Editorial UOC. La obra aborda el amplio abanico de posibilidades que supone internet para el periodismo a pesar de la crisis que atraviesa el sector, repasando las tendencias más actuales, las nuevas competencias para los profesionales, los modelos de financiación más innovadores, las técnicas para mejorar la reputación online y los nuevos formatos multiplataforma en los medios de comunicación. Los autores, ambos jóvenes periodistas, creen que la obra está indicada tanto para aquéllos que empiezan como para los profesionales que quieren respuestas ante la crisis de una profesión en constante cambio. A partir de ejemplos, casos de éxito y análisis de herramientas, Franco y Pellicer muestran cómo conseguir contenidos de calidad a través del periodismo de investigación, datos y servicios, defendiendo que hay vida más allá del periodismo y los medios de comunicación tradicionales. Te interesa: - El periodista José María Calleja publica un libro sobre los medios y la violencia de género

Toma de conciencia sobre el ejercicio del periodismo

Dilluns, 14 de abril de 2014

Los asesinatos y demás atentados contra los periodistas y por ende contra las libertades de prensa y expresión es una constante en el mundo entero, por eso hoy nos damos a la tarea de recopilar diferentes informaciones y análisis difundidas por la Comisión Investigadora de la materia de la Federación Latinoamericana de Periodistas, CIAP-FELAP, que encabeza el colega chileno, Ernesto Carmona Ulloa y Periodistas en Español que dirige Rafael Jiménez Claudín, para hacer, para tomar conciencia de la realidad que nos aqueja. Por ello no es de extrañar que la Asociación de la Prensa de Madrid, APM, rechace la norma del anteproyecto de la Ley Orgánica del Poder Judicial que permite al Consejo General del Poder Judicial, CGPJ, ordenar a un medio de comunicación que deje de informar sobre el trabajo de un magistrado que considere perturbado su sosiego y ecuanimidad. Como se puede advertir, los informadores ahora tendremos que enfrentar las delicadezas de los exquisitos señores jueces. Mientras esas nimiedades ocurren, el reconocido periodista panameño Ramón Monchi Cano, de 80 años, fue asesinado de un disparo en la cabeza alrededor de las 5:50 de la madrugada del martes 1 de abril, cuando se dirigía a presentar su programa Noticias y un comentario, espacio que condujo por 56 años en la radioemisora Ondas Chiricanas, según reportaron el canal Telemetro de la ciudad de David, en la provincia de Chiriquí, occidente del país, y medios de Ciudad de Panamá. En Nuevo Laredo, Tamaulipas, México, el periodista Gilberto Moreno Fontes se suicidó escasas cuatro semanas después de ser levantado o secuestrado, golpeado y amenazado para que no siguiera publicando una revista política que dirigía y que denunciaba los abusos y arbitrariedades de la Alcaldía. La asociaciones de prensa de Guatemala con personalidad jurídica y reconocidas por la legislación nacional, se pronuncian en torno a la situación de la libertad de emisión del pensamiento y la impunidad reinante para investigar, esclarecer y castigar a los responsables de ilícitos cometidos en contra de los hombres y mujeres que ejercen la profesión, en la diversidad de los medios: prensa, radio, televisión y cibernéticos. Elementos de la Secretaría de la Defensa Nacional golpearon y amenazaron con desaparecer a 3 reporteros, que acudieron a dar cobertura a un choque, provocado por personal militar, en la tarde del 6 de abril en Nuevo Laredo, Tamaulipas, ciudad fronteriza con Estados Unidos en el Noreste de México. En el tema de la relación contractual, la Federación de Sindicatos de Periodistas de España, FeSP, considera necesario que se regule legalmente la situación de los periodistas freelance, al instar a los grupos parlamentarios del Congreso a que pongan en marcha con urgencia las iniciativas necesarias para ello. Problema mundial que inclusive obliga al periodista a invertir y comprar tiempo y espacios para poder desempeñar su trabajo. Y para burla un botón: en menos de un mes, los consejeros del Instituto Veracruzano de Acceso a la Información, IVAI, crearon siete nuevas plazas y renunciaron a 17 trabajadores, lo que pone en duda la transparencia de la reingeniería institucional anunciada por el Consejo General de dicho organismo. Por eso nos unimos a la valiente colegas Anabel Hernandez,

Periodistas en Español

<http://periodistas-es.com/toma-de-conciencia-sobre-el-ejercicio-del-periodismo-32991>

DI, 14 de abr de 2014 09:23

Audiència: 3.900

Ranking: 5

VPE: 9

Página: 2

Tipología: online

quien en El Paso, Texas, Estados Unidos, frontera con Ciudad Juárez, Chihuahua, México, después de denunciar que entre 2004 y 2014, un total de 151 periodistas han sido muertos y 17 desaparecidos, crímenes todos impunes en México, la colega y Casa Anunciación, un refugio para inmigrantes en El Paso, dedicaron este año su tradicional vigilia, titulada Los periodistas como voz profética, a estas víctimas de la violencia. Asimismo, en consecuencia, la denuncia de la Organización de Naciones Unidas, ONU: La toma de conciencia a escala internacional de la importancia de la seguridad de los periodistas ha aumentado considerablemente en los últimos seis años, en parte a raíz de la adopción del Plan de acción de las Naciones Unidas sobre la seguridad de los periodistas y la cuestión de la impunidad.

Los 5 activistas más destacados por Witness con su trabajo a través del vídeo

Dilluns, 14 de abril de 2014

Witness es una destacada organización creada por el músico Peter Gabriel, que lleva más de 20 años denunciando la violación de los derechos humanos mediante vídeos. En su lucha por el activismo como herramienta de defensa de estos derechos han publicado un vídeo en el que nos acercan brevemente la historia de 5 de los activistas más destacados que han utilizado el vídeo como herramienta de denuncia social. Como nos cuentan desde esta organización, entre los miles de activistas con los que WITNESS ha trabajado durante más de dos décadas, estos cinco nombres se posicionaron como ejemplos notables en la defensa de los derechos humanos cuyo material filmado consiguió un cambio tangible. Además del vídeo, puedes acceder a más información de estos 5 ejemplos de cómo la tecnología está permitiendo denunciar situaciones límites como las vividas o denunciadas por: Laura Salas , Chanborey Pen , Mary Counihan , Raja Althaibani y Bukeni Waruzi. 1- Chanborey Pen , este activista ha conseguido grabar para Witness la violación de los derechos, especialmente frente a los desalojos forzosos en Camboya. Gracias al uso del vídeo estos documentos están permitiendo poner imágenes a una realidad que no tiene cabida en los grandes medios de comunicación de masas y que denuncia una terrible realidad. Pen también trabaja en colaboración con LICADHO Canada (LC) , un pequeño equipo multinacional que trabaja en estrecha colaboración con LICADHO (Liga Camboyana para la Promoción y Defensa de los Derechos Humanos), junto a otros activistas, comunidades, sindicatos y otros grupos de base en defensa de los movimientos de paz y justicia. En su trabajo también junto a Oxfam Intenacional, señalaba: el cambio que ha ocurrido en mi trabajo es mediante el uso de vídeo para abogar por un cambio positivo y por la justicia en la comunidad. He estado usando el vídeo con el fin de hacer posible el cambio y compartir la voz de la comunidad mediante el uso del vídeo. Este es uno de los vídeos publicados en los que denuncia esta situación que padecen miles de camboyanos. Pinche aquí para ver el vídeo 2- Bukeni Waruzi , es director de programas para África y Oriente Medio en Witness , al frente de la Campaña Global Witness sobre violencia sexual y de género en la que apoya específicamente a activistas de los derechos de las mujeres para crear estrategias eficaces para luchar por la justicia de género a través del vídeo y otras tecnologías. Bukeni es abogado con amplia experiencia en el campo de los niños afectados por los conflictos armados y la violencia por motivos de género en situaciones de conflicto. Originario de la República Oriental Democrática del Congo (RDC), donde trabajó durante más de nueve años con niños soldados. Él fundó y trabajó como Director Ejecutivo del Proyecto Soldados AJEDI-Ka/Child , una organización que trabaja para desmovilizar y reintegrar a los niños soldados en la RDC y que también puso en práctica un proyecto destinado a utilizar los teléfonos móviles como medio para documentar violaciones de derechos del niño. Bukeni ha producido varios vídeos sobre los niños soldados y la propagación del VIH/SIDA en la República Democrática del Congo. Estos documentos fueron fundamentales en el primer juicio de la Corte

Audiència: 6.285

Ranking: 4

VPE: 23

Página: 2

Tipología: blogs

Penal Internacional sobre los niños soldado. 3- Laura Salas , es licenciada en Periodismo, se especializó en Derechos Humanos en la UIA y el Instituto Interamericano de Derechos Humanos. También cuenta con estudios de cinematografía documental en instituciones como Cinefilias y Witness- Universidad de Concordia (Canadá). Actualmente trabaja como Relatora para la Libertad de Expresión de la Comisión de Derechos Humanos del Distrito Federal. Coordina el proyecto de vídeo para la incidencia en México de Witness y HicAL. Es integrante de AMARC, la Asociación Mexicana de Derecho a la Información (AMEDI), la Sandía Digital y Emergencia Mx. La Academia de las Ciencias y las Artes de Televisión de España le concedido el Premio Iris Internacional por la denuncia social del feminicidio y la impunidad en el estado mexicano de Chihuahua, y en su capital Ciudad Juárez, a través del documental El brillo del sol se nos perdió ese día . Desde 1993, más de 470 mujeres han sido violentamente asesinadas en Ciudad Juárez y Chihuahua en el norte de México. Conocido como feminicidio , este fenómeno se ha convertido en uno de los escándalos más vergonzosos de los derechos humanos en la historia reciente de México. Bajo el fuego por su incapacidad para resolver estos crímenes , la policía ha tratado de aplacar la indignación pública por torturar a la gente a confesar los asesinatos. Sin embargo, ni los familiares de los desaparecidos , ni los de los acusados creen que las personas adecuadas están tras las rejas . Doble Injusticia cuenta la historia de Neyra Cervantes , quien desapareció en mayo de 2003, y su primo, David Meza, quien fue torturado para confesar a su asesinato. Pinche aquí para ver el vídeo 4- Mary Counihan ha sido capaz de profundizar en temas tan controvertidos como el abuso de los ancianos en los Estados Unidos: 5- Raja Althaibani es una periodista ciudadana yemení-estadounidense, colaboradora asidua en organizaciones no lucrativas a nivel nacional e internacional. Actualmente trabaja fomentando la formación de nuevos periodistas ciudadanos que utilicen el vídeo como herramienta de denuncia. Destaca especialmente su trabajo como corresponsal durante las revueltas en Yemen y como fotógrafa freelance para medios de comunicación internacionales.